

GRAU DE FILOLOGIA CATALANA

TREBALL DE FI DE GRAU

CURS 2021 - 2022

**EL COMPORTAMENT DE LA VOCAL NEUTRA EN ELS CONTACTES VOCÀLICS
DEL CATALÀ CENTRAL. ESTUDI SOCIOFONÈTIC**

Sílvia Rovira López

Tutores: Clàudia Pons Moll i Josefina Carrera Sabaté

4 QUALITY
EDUCATION

Barcelona, 17 de juny de 2022

RESUM

L'objectiu d'aquest treball és observar la incidència d'un conjunt de variables socials — edat, sexe, nivell d'estudis i ús del català— en l'elisió i en el manteniment de la vocal neutra en els contactes vocàlics del català central, partint de la hipòtesi principal que la població jove presenta més manteniment vocàlic respecte dels parlants de més edat. S'ha elaborat un corpus format per 84 seqüències classificades en funció d'un conjunt de variables lingüístiques —obertura i tonicitat vocàliques, tipus de mot, accent d'enunciat, posició de la vocal neutra i condició sil·làbica— i s'ha demanat la traducció de les seqüències a 20 informants del Maresme, classificats en funció de les variables socials esmentades. Per a l'observació dels contactes en un estil de parla menys formal, s'ha fet una entrevista semidirigida en què s'han analitzat qualitativament els contactes obtinguts. Els resultats generals del treball confirmen la hipòtesi: els joves presenten més manteniment vocàlic, ja que el factor *edat* incideix de manera significativa en els resultats dels contactes, juntament amb l'ús del català, significatiu en ambdues generacions i, en darrer terme, el nivell d'estudis i el sexe, que es mostren rellevants en la generació adulta. Així, un major manteniment vocàlic es relaciona amb l'edat jove i amb l'ús baix del català i, dins la generació adulta, amb el sexe femení i amb el nivell baix d'estudis.

Paraules clau: contactes vocàlics, vocal neutra, català central, sociofonètica, variació

ABSTRACT

The aim of this project is to observe the incidence of some social variables —age, sex, level of education and use of Catalan— in the elision or maintenance of schwa in vowel contacts in Central Catalan, starting from the hypothesis that there's more vowel maintenance in the young population. It has been developed a corpus of 84 sequences classified according to some linguistic variables —vowel opening and it's tonicity, word type, phrasal stress, position of schwa and syllabic condition— and it has been requested the translation of the sequences from 20 informants living in *el Maresme*, classified according to the social variables mentioned. In order to observe the contacts in a less formal speaking style, it has been done a semi-structured interview in which the obtained contacts have been analyzed.

The general results confirm the hypothesis: there is more vowel maintenance in the young people, as the age factor has a significant impact on the results of contacts, along with the use of Catalan, significant in both generations and, ultimately, the level of education and

sex, which are relevant in the adult generation. Thus, the more vocal maintenance is related to the young age and the low use of Catalan and, within the adult generation, to women and to the low level of education.

Keywords: vowel contacts, schwa, Central Catalan, Sociophonetics, Variation

Agraïments

Vull agrair a les meves tutores Clàudia Pons Moll i Josefina Carrera l'esforç, la dedicació i tot el temps que han invertit en aquest projecte. També als informants que hi ha participat perquè sense ells no hauria estat possible la confecció d'aquest treball.

ÍNDEX

1. Introducció.....	7
2. Hipòtesi inicial i objectius	7
3. Marc descriptiu	8
3.1. <i>Estudis precedents</i>	8
3.2. <i>Tipus de grups bivocàlics i solucions possibles</i>	9
3.2.1. 'V # 'V	9
3.2.2. 'V # V	10
3.2.3. V # V	10
3.2.4. V #'V	11
3.3. <i>L'asimetria entre V1 i V2 en el procés d'elisió de la vocal neutra</i>	12
3.4. <i>Factors que influeixen en el manteniment o elisió vocàlics</i>	12
4. Marc teoricometodològic.....	16
5. Procediment	17
5.1. <i>L'elaboració del corpus</i>	17
5.2. <i>Els informants i les variables socials</i>	18
5.3. <i>L'entrevista</i>	20
5.4. <i>El tractament estadístic de les dades</i>	21
6. Anàlisi i discussió dels resultats	22
6.1. <i>Incidència de les variables socials en els contactes del corpus</i>	22
6.1.1. Edat.....	22
6.1.2. Edat i nivell d'estudis.....	23
6.1.3. Edat i ús del català.....	23
6.1.4. Edat i sexe	24
6.1.5. Variables socials en el clíctic <i>que</i>	25
6.2. <i>Correlació entre variables lingüístiques i variables socials</i>	26
6.2.1. Posició de la vocal neutra.....	26
6.2.2. Condició sil·làbica.....	27
6.2.3. Accent d'enunciat.....	29
6.3. <i>Contactes de l'entrevista semidirigida</i>	31
7. Conclusions i perspectives de recerca	32
8. Referències bibliogràfiques	33
Annex	37

1. INTRODUCCIÓ

Els contactes vocàlics del català central han estat estudiats, principalment, des d'una perspectiva lingüística tenint en compte múltiples factors que influeixen en el resultat final, com la condició sil·làbica, l'accent d'enunciat, l'obertura i la tonicitat vocàlica, la posició de la vocal en la seqüència o el tipus de mots. Tot el conjunt de les obres, en síntesi, arriben a una mateixa conclusió: la variació és molt gran i sovint és difícil establir una única solució. En aquesta gran variació observada, tanmateix, no s'hi ha tingut en compte la influència dels factors socials, motiu pel qual aquest treball vol fer una primera aproximació sobre com aquests aspectes socials influeixen en l'elisió i en el manteniment de la vocal neutra en els contactes vocàlics del català central.

2. HIPÒTESI INICIAL I OBJECTIUS

Aquest treball parteix de la hipòtesi que els contactes vocàlics estan afectats per un major manteniment de [ə] en el parlar dels joves, com ja apunta Recasens (1993: 138), factor que delimita a les comarques barcelonines i que atribueix a la realització particularment oberta de la vocal neutra en aquestes àrees — [ɐ] —, que en dificultaria l'elisió.

La causa principal que explicaria aquest fenomen seria, principalment, la forta influència que exerceix el vocalisme del castellà en la fonètica i en la fonologia del català. La realització més oberta de la vocal neutra en les zones en què hi ha més presència del castellà n'és una manifestació, però alhora hi hauria una assimilació del comportament dels contactes que presenta el castellà, que es caracteritza per un major manteniment vocàlic (Morris 1998) —cf. *la hora* [laóra] cast. / *l'hora* [lórə] cat.—. Un altre factor a tenir en compte és la forta influència que exerceix el model escrit en la llengua oral, que provoca canvis fonètics (Carrera-Sabaté 2002, Paloma 2004), la qual cosa pot explicar un major manteniment en casos en què hi hagi presència de la vocal en l'ortografia (*café estrany, vull que imitis, la universitat*) però no pot explicar el manteniment vocàlic en clítics que apareixen apostrofats, com la preposició *de* o l'article femení *la* —exceptuant casos seguits de *i* i *u* àtones— (*l'hora, d'estris*). Actualment, però, la influència de la llengua escrita és present en la major part de la població i el que determinaria les diferències de comportament en aquest sentit seria el diferent grau de consciència de l'ortografia i una major o menor voluntat a adaptar-s'hi, segons el context, que podria variar en funció del parlant.

A part de l'edat, doncs, hi hauria altres variables socials que influïrien en el fenomen descrit: el nivell d'estudis, perquè un nivell baix podria explicar una menor consciència de la llengua escrita i més freqüència d'elisió vocàlica o, per contra, menys coneixement del català i més manteniment vocàlic; el sexe, perquè el fenomen podria tenir una major incidència en les dones, a les quals s'ha atribuït la tendència a liderar els processos de canvi lingüístic, i la freqüència d'ús del català, ja que un menor ús comportaria una major convergència al model de contactes vocàlics del castellà.

Partint de les hipòtesis apuntades, l'objectiu d'aquest treball és, d'una banda, analitzar els contactes vocàlics que presenten [ə] observant com incideixen en l'elisió vocàlica tot un conjunt de factors socials —sexe, edat, nivell d'estudis i freqüència d'ús del català— en el conjunt de contactes i correlacionats amb factors lingüístics —condició sil·làbica, posició vocàlica i accent d'enunciat—. D'altra banda, es volen comparar dos contextos de parla que presenten un grau de formalitat diferent: la traducció de seqüències, que afavoreix una parla plenament formal i mancada d'espontaneïtat, i l'entrevista semidirigida, que afavoreix una parla més relaxada i espontània.

3. MARC DESCRIPTIU

En aquest apartat es presenten les observacions de diferents estudis sobre els grups bivocàlics —amb especial atenció al comportament de la vocal neutra— i els factors que incideixen en el manteniment o l'elisió vocàlics. Aquesta secció vol establir les bases descriptives que serveixin per fer una anàlisi posterior dels resultats obtinguts.

3.1. Estudis precedents

Des del punt de vista fonètic, les obres més completes que tracten els contactes vocàlics en el català central són, per ordre de publicació: Recasens (1993), un estudi exhaustiu on es proposen un ventall de solucions per a cada tipus de contacte, tenint en compte les múltiples causes que poden condicionar els resultats, i Vallverdú (2002), en què també es proposen les diferents solucions per a cada cas i s'arriba a les mateixes conclusions que en l'obra anterior. En són recopilacions en forma de síntesi amb algunes consideracions dialectals, prosòdiques i fonètiques, respectivament, les obres de Bonet i Lloret (1998), Prieto (2004) i Recasens (2014). Finalment, la GIEC (2016 §3.4) també en dedica un apartat, i les conclusions a què arriba no difereixen de les obtingudes prèviament. Tot el conjunt de les obres, en síntesi, fan una mateixa observació: la variació és molt gran i sovint és difícil establir una única solució.

Des del punt de vista fonològic, Palmada (1994) en fa una anàlisi en el model de la fonologia autosegmental i la teoria de la subespecificació, en què argumenta a favor del caràcter epentètic de [ə] quan és àtona subjacent, fet que li serveix per explicar l'elisió en aquest context. Les anàlisis en teoria de l'optimitat arriben més endavant de la mà de Cabré i Prieto (2003 i 2005) i de Wheeler (2005). Els dos estudis proposen un tipus de restricció diferent per explicar el mateix fenomen: la menor freqüència d'elisió de la vocal neutra quan és la primera vocal de la seqüència respecte de la segona. Les primeres autores parlen d'una "isolació prosòdica" (*prosodic isolation*), que impedeix que V1 experimenti qualsevol canvi —semivocalització o elisió—, i Wheeler proposa una restricció anomenada "xoc accentual" (*stress clash*), que defensa la presència de l'accent principal d'enunciat com a factor determinant en el manteniment vocàlic en aquest context. Finalment, Jiménez (1997) i Campmany (2008, 2011) se centren en el valencià i en el septentrional de transició respectivament, i en aquest últim estudi es té en compte, per primer cop, la variació estilística.

3.2. Tipus de grups bivocàlics i solucions possibles

Quan dues vocals de dos mots diferents entren en contacte en català central, hi ha tres possibles solucions: el hiat, quan les vocals es mantenen inalterades i es pronuncien en síl·labes diferents (*comprà illes* [a.í]); el diftong, quan una de les vocals perd la condició de nucli sil·làbic i se semivocalitza, de manera que les vocals passen a pertànyer a la mateixa síl·laba (*reparteixi arbres* [jə]) i l'elisió, quan una de les vocals no es pronuncia (*poder enredar* [ε]), procés que també es pot interpretar com una fusió, en cas que les dues vocals siguin idèntiques (*casa antiga* [ə]).

3.2.1. 'V # 'V

Si les dues vocals són tòniques, la solució es el hiat quan hi recau l'accent primari de frase (*comprar àmfors* [a.á]), però es pot produir fusió en cas que ambdues vocals siguin idèntiques si no hi recau l'accent primari de frase i si els mots són d'ús freqüent, hi ha cohesió sintàctica entre ambdós mots (verb seguit de complements verbal), V2 apareix en síl·laba travada (*van trobar àmfors gregues* [a]), V2 pertany al verb *ser* o a l'auxiliar *haver* (*què hem de fer* [ε]) o la seqüència va precedida i seguida de dues o més síl·labes inaccentuades (*ves a buscar aigua a la font* [a]). En cas que les vocals tòniques no tinguin el mateix timbre i no hi recaigui l'accent primari de frase, la formació de diftong i elisió són possibles en cas que la vocal alta o mitjana de la seqüència pertanyi a un mot funcional

o d'ús freqüent (*no obris la porta* [õə]) i pot haver-hi elisió quan V2 pertany al verb *ésser* o a l'auxiliar *haver* (*ja és aquí* [e]).

3.2.2. 'V # V

Si la primera vocal és tònica i va seguida de vocal àtona, en cas que siguin idèntiques es poden fusionar quan V2 pertany a síl·laba travada i no és tònica subjacent (*destí incert* [i]) o si, en cas de pertànyer a síl·laba oberta, la seqüència és prou lluny de l'accent primari de frase (*tabú oblidat* [u]). En cas que ambdues vocals tinguin un timbre diferent, la formació de diftong és possible si alguna de les dues és alta o mitjana (*això insisteix* [əi], *destí unificat* [iɥ]).

En cas que V2 sigui [ə], l'elisió és més freqüent quan pertany a síl·laba travada, “segurament pel fet que la informació sil·làbica depèn de dos o més segments en el primer cas i exclusivament del nucli vocàlic en el segon” (Recasens 2014: 34). En síl·laba oberta, l'elisió es pot produir en cas que [ə] sigui àtona subjacent i el grup resti allunyat de l'accent primari de frase (*camí agradable*); si en aquest mateix context sil·làbic [ə] és tònica subjacent, l'elisió no és factible (*corder anyal*). Si es té en compte la vocal que precedeix [ə], l'elisió presenta una gradació, ja que augmenta amb el grau d'obertura i la durada de la vocal tònica precedent. Així, l'elisió és obligatòria, segons Recasens (2014: 33), darrere de [a] (*menjar amarg*), freqüent darrere de [ɛ] i [ə] (*cafè amarg*), menys freqüent darrere de [e] i [o] (*actor alemany*) i encara menys darrere de [i] i [u] (*camí amarg*).

3.2.3. V # V

En seqüències formades per dues vocals àtones idèntiques, en cas que siguin dues [ə] la fusió és obligatòria fins i tot en la parla acurada (*casa antiga* [ə]). En cas que les dues vocals àtones presentin un timbre diferent, [ə] tendeix a l'elisió si es troba en V2 respecte de V1. En el primer cas, l'elisió és probable si la [ə] és àtona subjacent i si pertany a síl·laba travada (*quarto estrany* [u]) o si ambdues vocals pertanyen a monosíl·labs (*si en vols* [i]). Si [ə] pertany a V1, l'elisió és freqüent si el grup vocàlic té un nivell baix de força accentual i, en cas contrari, l'elisió es pot produir en seqüències que presenten una alta ocurrència (*porta oberta* [u]) o bé en mots funcionals o clítics (*aquesta ofensa* [u]). Segons Recasens (1993) i Vallverdú (2002), l'elisió de V1 [ə] davant de V2 inaccentuada

resulta obligatòria si la vocal pertany a la preposició *de*¹ i si pertany a l'article *la*, alterna elisió i diftong (*la universitat* [əu] / [u]).

3.2.4. V # V

En les seqüències de vocal àtona seguida de vocal tònica, la solució és el hiat si presenten el mateix timbre quan hi recau l'accent d'enunciat (*examino urnes* [u.ú]) i la fusió és possible quan V1 és alta i el grup presenta un nivell baix de força accentual (*examino urnes interessants* [u]). Si les vocals són de timbres diferents, pot haver-hi formació de diftong si V1 és alta i es troba a principi de mot (*ho alça amunt* [wa]) o si pertany a la conjunció *i*, V2 pertany a síl·laba travada i la seqüència té un nivell baix de força accentual (*compra-te-les i omple-ho*).

En cas que V1 sigui [ə], tot i que l'elisió és menys freqüent que quan pertany a V2, és possible en cas que hi hagi cohesió sintàctica —seqüències lèxiques integrades per verb i complement verbal, per subjecte i verb—, en cas que el grup vocàlic es trobi a una distància de dues o més síl·labes en relació amb l'inici de frase i amb l'accent principal de frase, és a dir, si la seqüència presenta un baix nivell de força accentual² (*reserva hotels amb molta cura*³). Si es té en compte la vocal posterior a [ə], Recasens (2014: 33) observa que una major obertura d'aquesta podria relacionar-se amb a una major elisió de [ə], que seria més freqüent quan la segona vocal és [a] (*compra armes*), seguit de [ɛ] i [ɔ] (*compra eines*), [e] i [o] (*compra herbes*) i, finalment, [i] i [u] (*compra illes*), que serien els casos de menys elisió.

En cas que hi recaigui l'accent principal de frase, pot haver-hi elisió si V1 [ə] pertany a un clític, a una forma lexicalitzada o a un mot funcional o d'ús freqüent. En són exemples els casos d'adjectius demostratius (*aquell(a) època*), adjectius possessius (*vostr(e) aire*), adjectius qualificatius d'ús freqüent (*una bon(a) obra*), adjectius indefinits, numerals i ordinals (*una altr(a) olla, quinz(e) anys, primer(a) hora*), pronoms febles enclítics (*serviu-m(e) ostres*), adverbis (*sempr(e) èbria*) i preposicions (*sens(e) ànsia*).

¹ Tot i l'afirmació de Recasens (1993) i Vallverdú (2002), últimament se senten realitzacions amb manteniment de [ə] pertanyent al clític *de*, sobretot en els parlants joves i propers a l'àrea de Barcelona.

² Cabré i Prieto (2003, 2005) afirmen que el portuguès presenta el mateix comportament: *Ele compr[u]vas caras* (elisió quan no hi recau l'accent principal de frase), *Ele compr[a'u]vas* (manteniment quan sí que hi recau).

³ Bonet i Lloret (1998) fan notar que l'elisió és més freqüent en l'àrea de Girona. Així, es resolldria amb elisió la seqüència *reserva hotels*, encara que no presenti un nivell baix de força accentual.

No tots els clítics i mots funcionals presenten el mateix comportament: quan [ə] pertany a la preposició *de*, l'elisió és obligatòria (Recasens 1993 i Vallverdú 2002); si pertany als articles *la* i *una*, l'elisió és regular però pot mantenir-se davant de V2 alta, en el cas d'alguns mots: *ira, illa, una, Índia, universitat, idea*, com ja constata Fabra (1923); si pertany a la conjunció *que*, l'elisió és més freqüent si no hi recau l'accent principal de frase (*vull que obris la porta lentament*).

3.3. L'asimetria entre V1 i V2 en el procés d'elisió de la vocal neutra

Com s'ha pogut observar en l'apartat anterior, l'elisió de la vocal neutra ocorre amb més freqüència quan pertany a V2 respecte de V1. Recasens (1993) ja observa aquest fenomen i destaca la tendència del català oriental a mantenir V1 [ə], sobretot quan V2 és tònica.

Aquest comportament del català contrasta amb la majoria de llengües que presenten elisió en els contactes vocàlics, ja que s'ha observat que el més freqüent és l'elisió de la primera vocal respecte de la segona. A més, si una llengua presenta elisió de V2 també en presentarà de V1, la qual cosa suggereix que l'elisió de V1 és un fenomen no marcat (Casali 1997).

El fet que en català sigui menys freqüent l'elisió de la vocal neutra quan forma part de la primera vocal de la seqüència s'explica perquè, quan se situa al final del primer mot, sovint conté informació morfològica rellevant, ja que pot indicar gènere femení (*sàvi[ə]*) o bé indicar temps, aspecte i mode verbal (*compr[ə]*). D'aquesta manera, el manteniment es deuria a la voluntat del parlant de preservar informació morfològica i evitar ambigüitats. (Recasens 1993, Vallverdú 2002). Recasens (2014: 33) aporta justificacions fonètiques a la qüestió i precisa que “pot explicar-se en virtut d'un fenomen de superposició gestual entre una vocal llarga i oberta i la vocal més breu i articuladòriament més reduïda del sistema”, quan fa referència a l'elisió obligatòria de V2 [ə] després de V1 [a] tònica (*sofà estret*) en contraposició amb la manca d'elisió de V1 [ə] davant de [a] tònica (*home alt*).

3.4. Factors que influeixen en el manteniment o elisió vocàlics

Cal tenir en compte, però, que en molts casos hi ha més d'una solució possible perquè els processos esmentats depenen d'un conjunt de factors que, combinats, influeixen en el resultat final⁴:

⁴ Basat en la recopilació de Campmany (2011).

L'estructura sil·làbica. L'elisió és més freqüent si V2 pertany a síl·laba travada (*paté espès* [e]) respecte de síl·laba oberta (*paté amarg* [ɛə]). Aquest fet té, d'una banda, una motivació fonètica perquè en síl·laba travada les vocals són més curtes i, per tant, menys perceptibles. D'altra banda, hi ha una motivació de preservació d'informació sil·làbica, ja que la pèrdua d'informació és més gran si s'elideix la vocal en síl·laba oberta, ja que és l'únic element sil·làbic; en canvi, en síl·laba travada hi resta la consonant de la coda.

La tonicitat o atonicitat subjacent de la vocal. L'elisió és més freqüent si V2 és àtona subjacent (*cançó estranya* [o]) que quan és tònica subjacent (*cançó artística* [ɔə]). El manteniment, en aquest cas, s'explica perquè la neutra prové d'un segment tònic (cf. [á]rt) i el parlant hi estableix una relació.

La preservació d'informació morfològica. Es tendeix al manteniment vocàlic en cas que l'elisió de V1 o V2 comporti una pèrdua d'informació morfològica i això provoqui ambigüïtat, ja que sovint la [ə] final de mot aporta informació de gènere i de terminació verbal. Per exemple, la seqüència (ell) *compra ulleres* es pot resoldre amb elisió, [compruˈlérəs], però això comporta una ambigüïtat pel que fa a la persona gramatical perquè la forma resultant coincideix formalment amb la 1ª persona del singular. La solució més habitual en el català central, doncs, és amb manteniment de la vocal neutra [comprəwˈlérəs]; quant a la seqüència *l'anormalitat*, si es resolgués amb fusió, — [lənurməlítát] vs [lənurməlítát]—, es perdria la informació que aporta el prefix de negació *-a* pertanyent a V2.

Les condicions accentuals de mot i de frase. Si l'accent primari de frase recau en la seqüència⁵ es tendeix al manteniment (*compra ostres* [ə.ó]), mentre que si recau lluny de la seqüència, la formació de diftong i l'elisió són possibles (*compra ostres amb molta cura* [ó]). Els processos varien, també, segons l'accent de mot de V1 i de V2, ja que l'elisió de la vocal neutra és més freqüent quan és la segona vocal de la seqüència en combinacions 'V # V (*comprà enciams* [a]) respecte de V # 'V (*compra arnes* [ə.á]).

La freqüència d'ús dels mots. Els processos d'elisió i de formació de diftong augmenten si els mots són d'ús freqüent. És el cas de mots funcionals (*aquesta illa* [í]), clítics (*vull que entris* [é]) i construccions lexicalitzades (*última hora* [ó]). Campmany (2008)

⁵ En català, com en altres llengües romàniques, l'accent primari de frase recau sobre l'última síl·laba tònica de cada oració. Mentre que a la seqüència *això obre* l'accent primari se situa sobre el mot *obre*, a la seqüència *això obre la porta*, l'accent primari se situa sobre el mot *porta* (Recasens 1993, Bonet i Lloret 1998).

argumenta que els mots esdrúixols presenten menys elisió de [ə] final a causa de la seva baixa freqüència (*època òptima* [ə.ó]).

La cohesió sintàctica. Els processos d'elisió i formació de diftong augmenten si la seqüència està cohesionada sintàcticament, és a dir, si està conformada per subjecte seguit de verb o de verb seguit de complement. En cas que la seqüència estigui integrada per un substantiu seguit d'adjectiu, l'elisió és més infreqüent. Així doncs, com constata Campmany (2008), *compra herba* (verb + complement) i *tinta ètnica* (substantiu + adjectiu) presenten solucions diferents: en el primer cas, l'elisió alterna amb el manteniment ([é] / [ə.é]) i en el segon cas, el hiat és l'única solució *tinta ètnica* ([ə.é]).

La llargada dels mots. Quan hi ha un mot lèxic monosil·làbic en la seqüència, se sol mantenir la vocal a causa de la dificultat de comprensió del missatge que implicaria l'elisió, ja que se superposarien dues síl·labes inicials (Wheeler 2005: 128). Així doncs, es resolen amb manteniment seqüències com *té entrades* [e.ə] *dur ultratge* [u.u] o *La Maria regala ous* [ə.ó].

L'escala de sonicitat i la prominència. Pel que fa a la sonicitat, [ə] és la vocal que s'elideix amb més freqüència a causa de la seva sonicitat baixa respecte de les altres vocals. Recasens (1986: 130-134), fent referència a aspectes fonètics, dona compte de la dificultat de percepció d'aquesta vocal en alguns contextos, ja que presenta “transicions d'extensió inferior a les corresponents a les altres vocals” i té una configuració articulatòria molt adaptable a la consonant adjacent. A més, “les freqüències corresponents a [ə] presenten una dispersió considerable i, segons l'entorn fonètic, poden interferir amb els camps de dispersió de totes les vocals tòniques llevat de les altes [i] i [u]”. Wheeler (2005) argumenta que, en contrast amb l'alta perceptibilitat de les vocals tòniques, la neutra queda amagada en la seqüència.

El grau d'obertura i la durada de la vocal tònica anterior o posterior. L'elisió de V2 [ə] és molt freqüent quan V1 és [a], seguit de quan és [ɛ] o [ɔ] (*cafè estrany, ressò estrany*) menys freqüent quan és [e] o [o] (*paté estrany, sabó estrany*) i encara menys quan és [i] o [u] (*camí estrany, xampú estrany*). Aquesta influència de la vocal precedent és considerada en tota la bibliografia, però Recasens (2014: 33) apunta també una possible influència d'aquest aspecte en la vocal posterior quan [ə] pertany a la primera vocal de la seqüència.

La influència de la llengua escrita i la progressiva difusió de l'estàndard, que, segons Paloma (2004), ha augmentat les habilitats lingüístiques dels parlants i ha fet que es generalitzi l'ús d'una modalitat de llengua més acostada a l'escriptura, en la qual es produeixen menys processos d'elisió. Tanmateix, aquest fet entra en contradicció amb el manteniment de [ə] que s'observa en els clítics *la* i *de*, els quals apareixen apostrofats en la llengua escrita, tot i que aquest factor sí que permet explicar la resta de casos.

Factors sociolingüístics. Tal com fa notar Recasens (1993: 138) “[c]al remarcar també factors sociolingüístics en els processos de fusió de [ə] # [ə] i elisió de [ə]. El fet que aquesta vocal presenti de forma creixent una realització particularment oberta [ɐ] pot ajudar a explicar que tendeixi a conservar-se, en lloc d'elidir-se, en contacte amb un altre element vocàlic. Aquesta tendència és recent i observable sobretot en les comarques barcelonines i entre parlants joves”. Així, a part del factor *edat*, també serien rellevants tot un conjunt de factors socials que puguin condicionar el resultat final⁶.

La influència del vocalisme d'altres llengües, que es relaciona amb el factor anterior, pot modificar els processos habituals de contactes vocàlics en català. En aquest cas, la incidència d'elisions vocàliques en contactes vocàlics és molt menor en el vocalisme del castellà (Morris 1998), el qual exerceix una gran influència en el català, la qual cosa explicaria la tendència recent al manteniment de la vocal neutra.

La velocitat d'elocució i el registre. Si la parla és lenta i el registre és formal es tendirà al manteniment vocàlic perquè l'objectiu, en aquest context, és la transmissió d'un missatge clar i entenedor. El parlant para més atenció a l'articulació dels sons i en aquest context, el hiat és sempre possible; en canvi, si el ritme d'elocució és ràpid i el registre és col·loquial, les elisions vocàliques i les formacions de diftong seran més freqüents, a causa de la poca atenció del parlant respecte de la seva elocució i d'una articulació més relaxada.

L'estil de parla. La voluntat del parlant d'adaptar-se a la normativa en un context de parla formal propiciarà l'elisió en els casos en què la normativa ho demani, com seria el cas d'alguns clítics que apareixen apostrofats en la llengua escrita (*l'eina*, *d'ossos*). Alhora, la voluntat del parlant de transmetre un missatge clar i preservar tota la informació, a més d'un ritme d'elocució lent per manca d'espontaneïtat, en aquest mateix context propiciarà el manteniment (*compra estris*, *cafè estrany*). Per contra, en un estil de parla espontani,

⁶ Vg. §5 per als factors socials considerats rellevants.

el ritme d'elocució més elevat i la parla més relaxada propiciaran l'elisió en aquestes últimes seqüències, alhora que hi haurà més casos de manteniment en les seqüències que rebin major influència del model de contactes vocàlics del castellà.

Consciència lingüística i fonològica. Com que el vocalisme del castellà exerceix una gran influència, el parlant és més conscient d'aquest model en el cas dels clítics en comparació amb altres contextos en què la presència de [ə] no és tan perceptible. Això explicaria la major tendència al manteniment vocàlic en el cas dels clítics respecte d'altres casos.

4. MARC TEORICOMETODOLÒGIC

El model emprat en aquest treball és la sociolingüística de la variació, que defensa la importància d'estudiar la variació de la llengua, la qual depèn de factors lingüístics, estilístics i socials. Els precedents immediats del model va ser la publicació del capítol col·lectiu de Weinreich, Labov i Herzog (1968) "Empirical foundations for a theory of Language change". Anys més tard, William Labov (1966) publica *The Social Stratification of English in New York City*, en què demostra la importància del context social en el comportament que presenta el fonema /r/ en els parlants de Lower East Side de la ciutat de Nova York.

El model de la sociolingüística de la variació determina una variable independent que varia en funció de variables dependents, les quals incideixen en la seva freqüència d'aparició i poden ser externs —socials— o interns —lingüístics— (Turell 2013).

Un cop determinades les variables dependents i independents, la tècnica de recopilació de dades és l'entrevista sociolingüística i posteriorment es fa el tractament estadístic dels resultats, mitjançant la quantificació. L'entrevista pot consistir en diverses parts i cadascuna propiciarà estils de parla diferents, que van des d'una parla el més informal possible dins del context d'entrevista, fins a la formalitat màxima. Labov (1966) proposa, de menys informal a més, els següents tipus o parts d'entrevista: la conversa lliure, en què l'informant té la llibertat de parlar d'allò que vulgui; l'entrevista dirigida, en què es proposen uns temes fixos a l'informant; la lectura de textos, de llistes de paraules i de parells mínims.

Això no obstant, l'espontaneïtat mai no serà plena dins del context d'entrevista: és el que Labov va anomenar *paradoxa de l'observador*, que fa referència a la necessitat d'observar la parla en un context el més fidel possible a la realitat però l'impediment que suposa que

el parlant se senti condicionat en sentir-se observat i augmenti l'atenció cap a la seva parla. Per aconseguir una major espontaneïtat, dins d'aquest context caldrà plantejar preguntes que impliquin l'informant i que portin emocions associades, fer observacions en el context previ o posterior. No obstant això, la millor manera d'aconseguir una parla espontània és l'observació del parlant en una situació natural.

5. PROCEDIMENT

5.1. L'elaboració del corpus

S'ha elaborat un corpus de 84 seqüències⁷ que inclouen contactes vocàlics en contextos diferents, classificats segons si [ə] forma part d'un clític (article *la*, preposició *de* i conjunció *que*), d'un mot lèxic (verb o adjectiu) o d'un mot funcional (demostratiu *aquesta*); segons la posició de [ə] (en la primera vocal de seqüència, en la segona vocal de la seqüència o en les dues vocals de la seqüència); segons la seva condició sil·làbica (síl·laba travada o oberta); segons l'obertura i la tonicitat de la vocal anterior o posterior de la seqüència ('[a], '[ə], '[ε], '[o], '[e], '[i], '[u], [i], [u], [ə]) i segons si l'accent principal de frase recau en la seqüència o si aquesta en queda allunyada.

De la 1 a la 11, les seqüències estan formades per un verb seguit d'un substantiu que fa de complement directe —*compra ostres*—, [ə] forma part de la primera vocal de la seqüència, que és la terminació verbal, i el nombre de síl·labes és constant en tots els casos. En les dues primeres seqüències, [ə] forma part de les dues vocals i en aquest cas s'ha tingut en compte la condició sil·làbica de la segona [ə] per observar una possible afectació d'aquest fet. De la 3 a la 11, la segona vocal presenta totes les obertures i tonicitats possibles —'[a], '[ə], '[ε], '[o], '[e], '[i], '[u], [i], [u]— i cap d'elles rep l'accent principal d'enunciat, ja que, com ha estat argumentat en la bibliografia, quan [ə] és terminació verbal les possibilitats d'elisió augmenten quan la seqüència en resta allunyada.

De la 12 a la 18, les seqüències estan formades per un mot funcional seguit d'un substantiu —*aquesta eina*—, [ə] forma part de la primera vocal de la seqüència, que és el morfema de gènere femení, i la segona vocal presenta totes les obertures i tonicitats possibles, esmentades prèviament. En aquests casos no hi ha desplaçament d'accent principal

⁷ Vg. Annex 3. *Contactes del corpus*.

d'enunciat, ja que no és una condició necessària per a l'elisió vocàlica en el cas dels mots funcionals.

De la 19 a la 68, les seqüències estan integrades per clíctic seguit de substantiu: clíctic *la* (19-41), clíctic *de* (42-50) i clíctic *que* (51-68). La segona vocal de la seqüència presenta totes les obertures i tonicitats possibles. Només hi ha hagut desplaçament d'accent principal d'enunciat en les seqüències del clíctic *que*, perquè n'afavoreix l'elisió. En aquest cas les seqüències són repetides: amb accent principal d'enunciat i sense.

De la 69 a la 84, [ə] forma part de la segona vocal i les seqüències estan formades per verb seguit de substantiu amb funció de complement directe —*pinto enciams*— i per substantiu seguit d'adjectiu —*cafè amarg*—, la primera meitat amb la segona vocal pertanyent a una síl·laba travada i la segona meitat, a una síl·laba oberta. Totes tenen tots els timbres i tonicitats possibles per a la primera vocal.

5.2. Els informants i les variables socials

S'han escollit 20 informants de diverses poblacions del Maresme —Vilassar de Mar, Premià de Mar, Argentona i Alella—, ja que el dialecte escollit és el català central i les poblacions del Maresme no presenten diferències dialectals rellevants entre si. Els informants s'han repartit en 2 franges d'edat, de 18 a 25 anys i de 50 a 66 anys. La primera franja té com a objectiu observar el comportament dels joves quan s'introdueixen al mercat laboral o amplien les xarxes socials en l'entrada a la universitat. La segona franja vol observar el comportament de les persones d'edat adulta que han compartit unes circumstàncies històriques i polítiques determinades —franquisme i primers anys d'escolarització en castellà—.

Per a cada franja s'han escollit 10 informants, 5 dones i 5 homes. Per tal de desestimar els casos en què la influència del castellà sigui massa elevada, tots els informants tenen el català com a llengua inicial (L1), és a dir, ambdós pares són catalans.

Mitjançant una enquesta prèvia, se'ls ha classificat segons les variables socials i d'ús lingüístic tingudes en compte: *sexe*, *edat*, *nivell d'estudis* i *ús del català*. Per poder determinar la freqüència d'ús del català de cada informant, s'ha fet una enquesta d'usos lingüístics⁸ en què s'ha preguntat per l'ús del català respecte del castellà en diversos àmbits (familiar, social i laboral). Totes les respostes són graduals —Pregunta: *Quina*

⁸ Vg. Annex *Enquesta d'usos lingüístics*. Per a l'elaboració, ha servit de base l'enquesta d'usos lingüístics de Cortadellas (2014)

llengua parles a la feina? Resposta: *Català* (100%), *més català que castellà* (75%), *igual català i castellà* (50%), *més castellà que català* (25%) o *castellà* (0%) — i, a partir de les respostes, se n'ha extret el percentatge mitjà.

A continuació, s'exposen els motius pels quals s'han escollit les variables socials esmentades:

Pel que fa a la variable *sexe*, la majoria d'estudis emmarcats en la sociolingüística variacionista observen un comportament diferenciat segons aquesta variable. Sovint s'ha atribuït a la dona un caràcter més innovador (Eckert i McConnell-Ginet 200, Labov 2001). Tot i això, alguns estudis entren en contradicció en demostrar que són les que mantenen un caràcter més conservador. Sovint, el que es desprèn dels estudis, és que aquesta variable no és determinant per si sola perquè sovint entra en relació amb altres factors. Per exemple, en l'estudi de Lapidus (2013) es constata que en la població immigrant de Nova York, les dones adopten amb més freqüència la forma innovadora que prové de l'anglès, però aquest fet s'explica perquè tenen més contacte amb la població autòctona de la ciutat, ja que exerceixen el rol de cuidadores dels infants anglesos de manera molt més freqüent que els homes.

En l'àmbit català, aquesta variable també ha tingut argumentacions contradictòries en els processos de canvi lingüístic influïts pel castellà. D'una banda, alguns estudis mostren que la incidència de la nova forma és més freqüent en dones, com va observar Montoya (1989) en el seu estudi sobre l'ensordiment de [d̥ʒ] a la localitat valenciana de Petrer, així com s'observa en Alonso i Suïls (1993), en què les dones adopten les formes estàndard del present de subjuntiu a la comarca del Segrià. D'altra banda, l'estudi d'Alturo (1995) demostra un major conservadorisme en les dones pel que fa a la distinció tradicional dels auxiliars *ser* i *haver* a Pont de Suert.

Pel que fa a la variable *edat*, el comportament de les diferents generacions és un indicador de l'evolució de la llengua, ja que els joves anuncien la direcció dels canvis mentre que les generacions més grans representarien els estadis anteriors de contacte lingüístic. En l'àmbit català, l'estudi de Plaza (1995) demostra que els joves són els inductors del canvi vocàlic de [i] a [e] i finalment a [ə] a l'Espluga de Francolí. En l'àmbit dels contactes vocàlics, Recasens (1993: 138) ja va fer referència a un major manteniment vocàlic en el parlar dels joves. S'ha de tenir en compte que aquesta franja d'edat té més contacte amb el castellà i aquest fet seria de gran importància per explicar per què aquest major

manteniment vocàlic és notable en aquesta franja, en què l'ús habitual del català ha patit una davallada en els últims anys, si més no, tenint en compte la situació a la ciutat de Barcelona. Així ho demostren les últimes dades sobre els usos lingüístics, que provenen de l'enquesta que es va fer l'Ajuntament de Barcelona als joves (15-34 anys) de la ciutat, la qual demostra que la llengua d'ús habitual havia passat d'un 35,6% l'any 2015 a un 28,4% l'any 2020. Cal veure, doncs, la incidència en la població més jove i en la població de més edat i si, a part de la població més jove, el fenomen ha penetrat en aquesta última o si aquesta n'és impermeable.

Pel que fa a la variable *frequència d'ús del català*, en una situació de contacte de llengües, la influència de la llengua que indueix el canvi serà determinant per explicar una major o menor adopció de la nova forma. Com que el major manteniment de [ə] en contactes vocàlics està estrictament lligat amb al influència del vocalisme del castellà, es vol observar si el fenomen afecta més els informants que fan un ús menor del català respecte dels que en fan un ús major —tenint en compte, però, que cap sector de la població és impermeable a la forta influència d'aquesta llengua—.

Quant a la variable *nivell d'estudis*, aquesta pot ser un factor que determini el coneixement del català i, per tant, afavorir l'elisió vocàlica en els casos en què l'informant tingui un nivell més alt d'estudis. Per contra, podria influir en la consciència lingüística i la voluntat d'adaptació del parlant al model escrit, la qual cosa podria propiciar el manteniment vocàlic en les seqüències en què la vocal aparegui ortografiada, o bé l'elisió si la vocal no hi queda reflectida.

5.3. L'entrevista

L'entrevista, que ha estat enregistrada, s'ha dut a terme en un lloc tranquil, en la majoria dels casos a casa de l'informant, per tal de crear un ambient còmode i que l'expressió fos més relaxada.

La part central de l'entrevista és la traducció dels 84 contactes del corpus⁹. Per complementar els contactes, s'ha dut a terme una entrevista semidirigida¹⁰ en què es plantegen tres temes a l'informant que duen associats emocions i l'impliquen directament, la qual cosa propicia un estil de parla el més informal possible dins del context de

⁹ Vg. Annex 3. *Contactes del corpus*.

¹⁰ Vg. Annex 4. *Contactes de l'entrevista semidirigida*.

formalitat que implica una entrevista. En aquesta part, només s'han escollit els contactes en què la vocal neutra hi està implicada però s'han desestimat els contactes de [ə] # [ə] i de ' [a] # [ə] perquè es resolen sempre en elisió tret d'alguns casos excepcionals, com ara en context d'un ritme de parla lent o d'una voluntat de desfer una possible ambigüïtat. També, només s'han tingut en compte els casos en què el ritme d'elocució hagi estat prou ràpid com per no haver-hi pauses entre la seqüència.

5.4. El tractament estadístic de les dades

Pel que fa a l'anàlisi estadística dels contactes obtinguts de la traducció de les seqüències del corpus, per poder-ne fer una anàlisi quantitativa, s'ha codificat cada contacte amb 13 dígit que aporten la informació següent:

1r dígit: número contacte (1-84)

2n dígit: posició de la vocal neutra en la seqüència (1 primera vocal, 2 segona vocal, 3 dues vocals)

3r dígit: condició sil·làbica de la vocal (1 travada, 2 oberta)

4t dígit: accent d'enunciat (1 accent en la seqüència 2 lluny d'accent)

5è dígit: obertura de l'altra vocal (1 [a], 2 [ə], 3 [ε], 4 [o], 5 [e], 6 [i], 7 [u] 8 [ə])

6è dígit: tonicitat de l'altra vocal (1 tònica, 2 àtona)

7è dígit: tipus de mot de la neutra (1 terminació verbal de mot lèxic, 2 mot funcional, 3 clíctic *la*, 4 clíctic *de*, 5 clíctic *que*, 6 primera vocal mot lèxic adjectiu)

8è dígit: número informant (1-21)

9è dígit: generació (1 jove, 2 adult)

10è dígit: sexe (1 dona, 2 home)

11è dígit: nivell d'estudis (1 baix, 2 alt)

12è dígit: ús del català (1 baix, 2 alt)

13è dígit: resposta del corpus (0 elisió, 1 manteniment, 2 no val)

A partir d'aquests dígit, s'han creat els gràfics que es presenten en l'apartat següent. Així, a l'esquerra hi ha el número 0, que correspon a l'elisió, el número 1, que correspon al manteniment i el número 2, quan la resposta ha estat descartada.

L'anàlisi estadística s'ha dut a terme amb el programa Statgraphics, amb el qual s'han fet taules de contingència i s'ha valorat la significació dels fenòmens amb el valor P, el qual ha de ser menor de 0,05 perquè les dades siguin significatives.

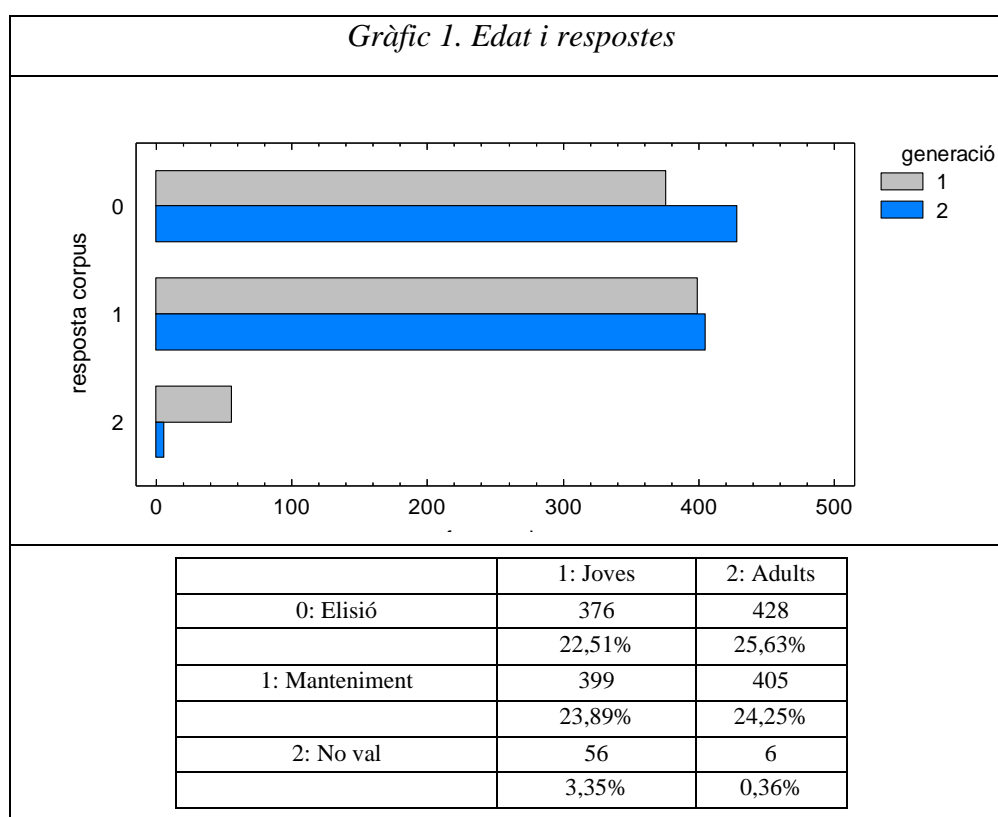
6. ANÀLISI I DISCUSSIÓ DELS RESULTATS

En aquest apartat s'analitza la incidència dels factors socials més rellevants en l'elisió vocàlica en els contactes del corpus. En primer lloc, en la totalitat dels contactes i, en segon lloc, en contactes concrets posats en relació amb els factors lingüístics tinguts en compte que s'han observat rellevants —condició sil·làbica, posició en la seqüència i accent d'enunciat—. Per últim, es fan algunes observacions sobre els contactes continguts en l'entrevista semidirigida.

6.1. Incidència de les variables socials en els contactes del corpus

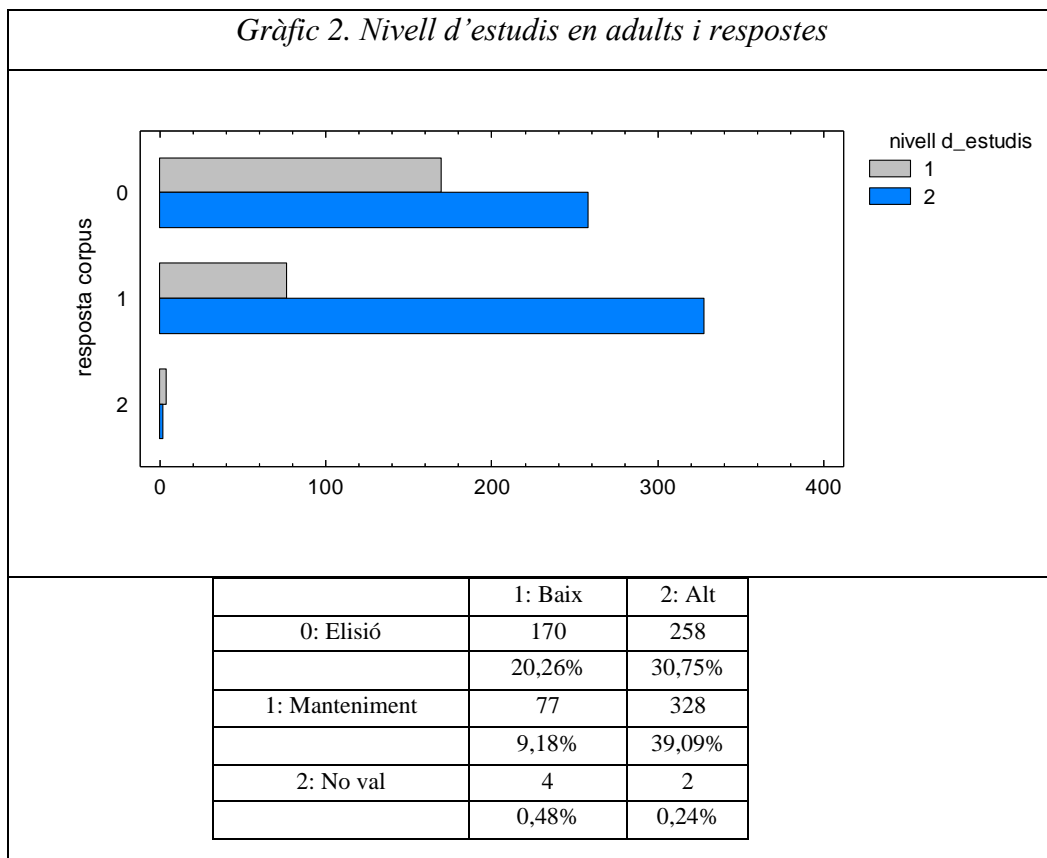
6.1.1. Edat

Pel que fa a la variable *edat*, les dades obtingudes permeten confirmar la hipòtesi principal del treball: els informants més joves presenten un manteniment significatiu de la vocal neutra respecte dels de més edat (P-valor: 0,0000), vg. *Gràfic 1*. El fet que siguin els joves els que adoptin aquesta nova variant es deu, principalment, al fet que reben més influència del castellà i, per tant, n'acabin adoptant el comportament en l'àmbit de la fonètica i de la fonologia (vg. §5.2).

6.1.2. Edat i nivell d'estudis

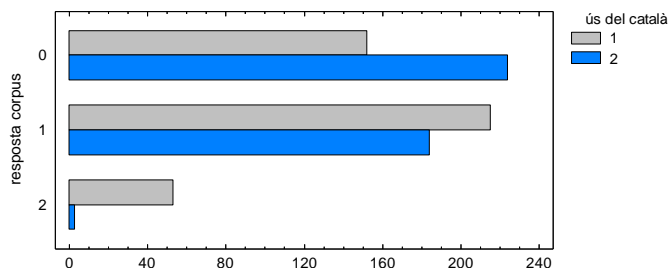
Després de correlacionar els grups generacionals amb el nivell d'estudis, s'observen diferències significatives només en els parlants de més edat (P-val: 0,0000), ja que un nivell d'estudis més alt comporta una major elisió vocàlica en aquesta generació (vg. *Gràfic 2*). El fet que les diferències siguin significatives només en aquest grup d'edat es pot explicar pel fet que els parlants més joves han tingut una escolarització més homogènia pel que fa al català, ja que el model d'immersió lingüística ha permès que tots l'estudiessin i arribessin a adquirir-ne competències similars (vg. §5.2).

6.1.3. Edat i ús del català

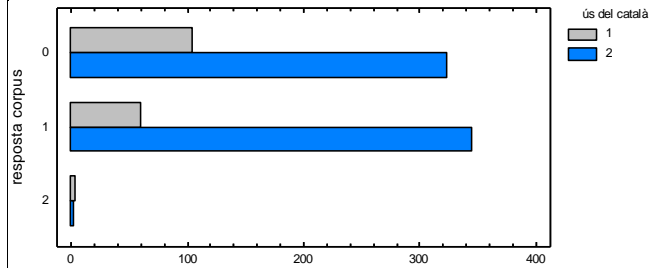
El grau d'ús del català té una relació directa en tots dos grups generacionals: a més ús de català, més elisió de la vocal neutra, tot i que en el grup generacional més jove (P-val: 0,0000) les diferències es manifesten més clarament, vg. *Gràfic 3*, respecte del grup generacional de més edat (P-val: 0,0091), vg. *Gràfic 4*. Cal tenir en compte, però, que l'ús del català baix és més freqüent en els informants joves, com s'ha apuntat prèviament (vg. §5.2).

Gràfic 3. Ús del català en joves i respostes

	1: Baix	2: Alt	Total per Fila
0: Elisió	152	224	376
	18,29%	26,96%	45,25%
1: Manteniment	215	184	399
	25,87%	22,14%	48,01%
2: No val	53	3	56
	6,38%	0,36%	6,74%

Gràfic 4. Ús del català en adults i respostes

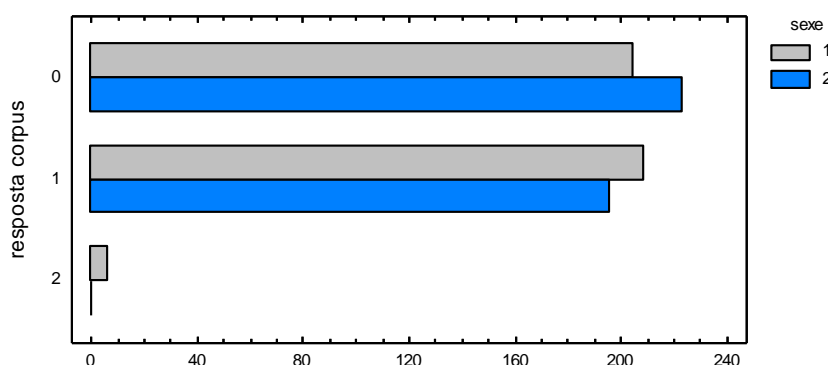

	1: Baix	2: Alt
0: Elisió	104	324
	12,40%	38,62%
1: Manteniment	60	345
	7,15%	41,12%
2: No val	4	2
	0,48%	0,24%

6.1.4. Edat i sexe

Les diferències significatives entre sexes només s'observen en els parlants de més edat (P-val:0,0000), tot i que no són elevades. Les dones presenten més manteniment vocàlic respecte dels homes, vg. Gràfic 5. El fet que la diferència sigui significativa només en aquesta franja d'edat es pot explicar per raons històrico-culturals, ja que, en les dècades anteriors, les dones no tenien el mateix accés a la cultura ni a l'ensenyament del català que els homes, els quals s'aprofitaven més dels estudis superiors.

Gràfic 5. Sexe en adults i respostes

	1: Dones	2: Homes
0: Elisió	205	223
	24,43%	26,58%
1: Manteniment	209	196
	24,91%	23,36%

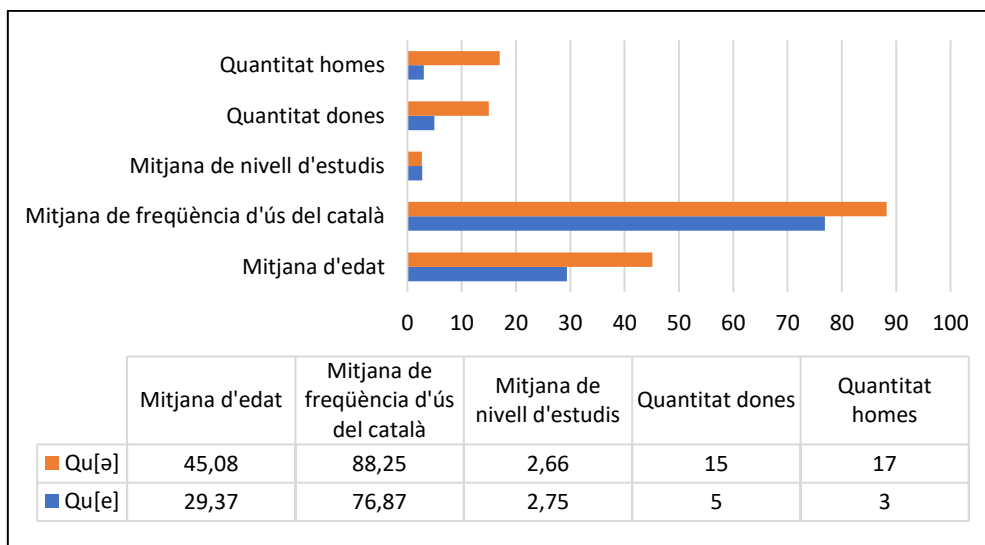
	2: No val	6	0
		0,72%	0,00%

6.1.5. Variables socials en el clíctic *que*

Tots seguit es posen en relació les variables socials que incideixen en la vocal del clíctic *que* que presenten els informants —de manera descriptiva i amb valors numèrics—, ja que en les respostes del corpus s’ha observat que la vocal del clíctic *que* és [e] i no [ə], per la qual cosa aquestes solucions han hagut de ser descartades.

Aquest fenomen és estudiat per Ballart (2013) en el seu estudi de la confluència de [ə] en [a], [ɐ] o [e] a la ciutat de Barcelona i observa que la variant en [e] apareix en els casos en què el mot presenta *e* en l’ortografia i afecta els parlants de llengua inicial castellana. Aquest fenomen, doncs, s’hauria estès en els parlants de llengua inicial catalana en el cas concret del clíctic *que*, que és l’únic, d’entre tots els contactes, en què els informants presenten [e] en lloc de [ə].

Gràfic 6. La vocal del clíctic *que* en funció de factors socials

En el gràfic 6, s’observa que dels 20 informants, 8 presenten [e] i, d’aquests, la majoria són joves (6) i la resta són adults (2). Pel que fa al sexe, la majoria són dones (5), 3 de les quals són joves i 2 són adultes, i la resta són homes (3), dels quals tots són joves. Observem, doncs, que aquest fenomen de canvi lingüístic afecta més les dones i els joves, tendència observable en les dades esmentades fins ara respecte del manteniment de [ə] en els contactes vocàlics. Si es prenen en consideració la resta de factors socials, la

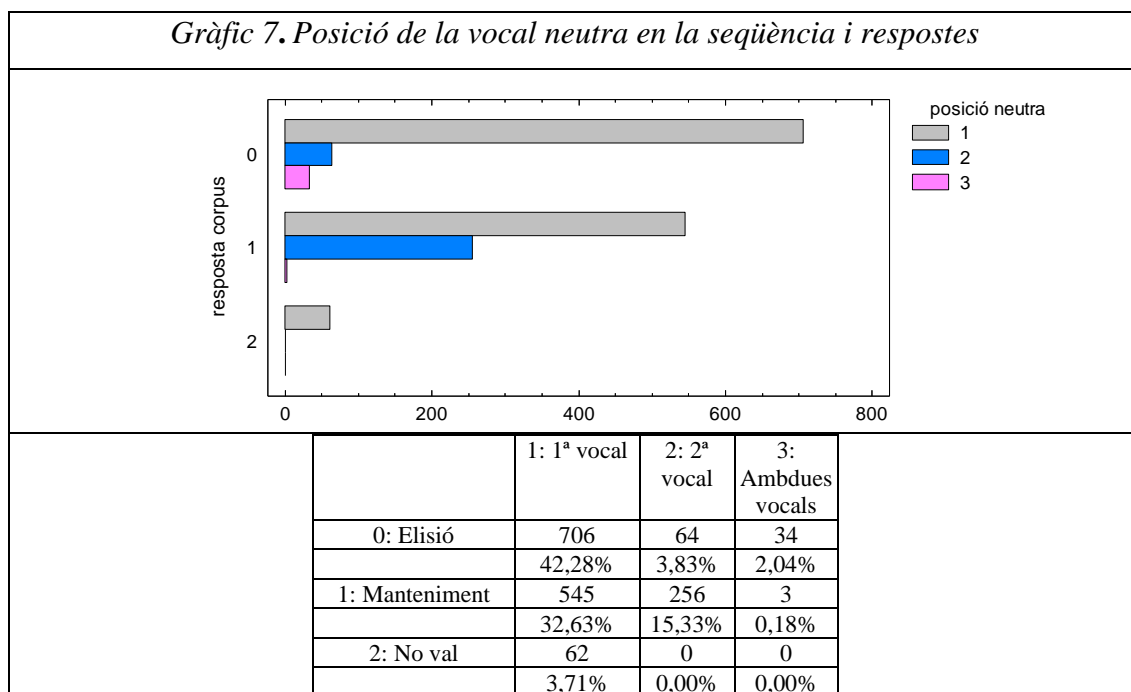
mitjana de la freqüència d'ús del català dels informants que presenten [e] és més baixa, 76,87, mentre que en els informants que presenten [ə] és de 88,25%.

S'ha de tenir en compte que no tots els informants que presenten [e] pronuncien totes les seqüències del clític amb aquesta vocal, sinó que sovint alternen amb [ə], en els casos en què mantinguin la vocal del clític. Es tracta d'un cas, doncs, d'alternança de dues formes en el mateix context. A més, el fet que la variant amb [e] ocorri en un context de formalitat marcada i mancat d'espontaneïtat—traducció de seqüències— indica com n'està d'integrada aquesta variant.

6.2. Correlació entre variables lingüístiques i variables socials

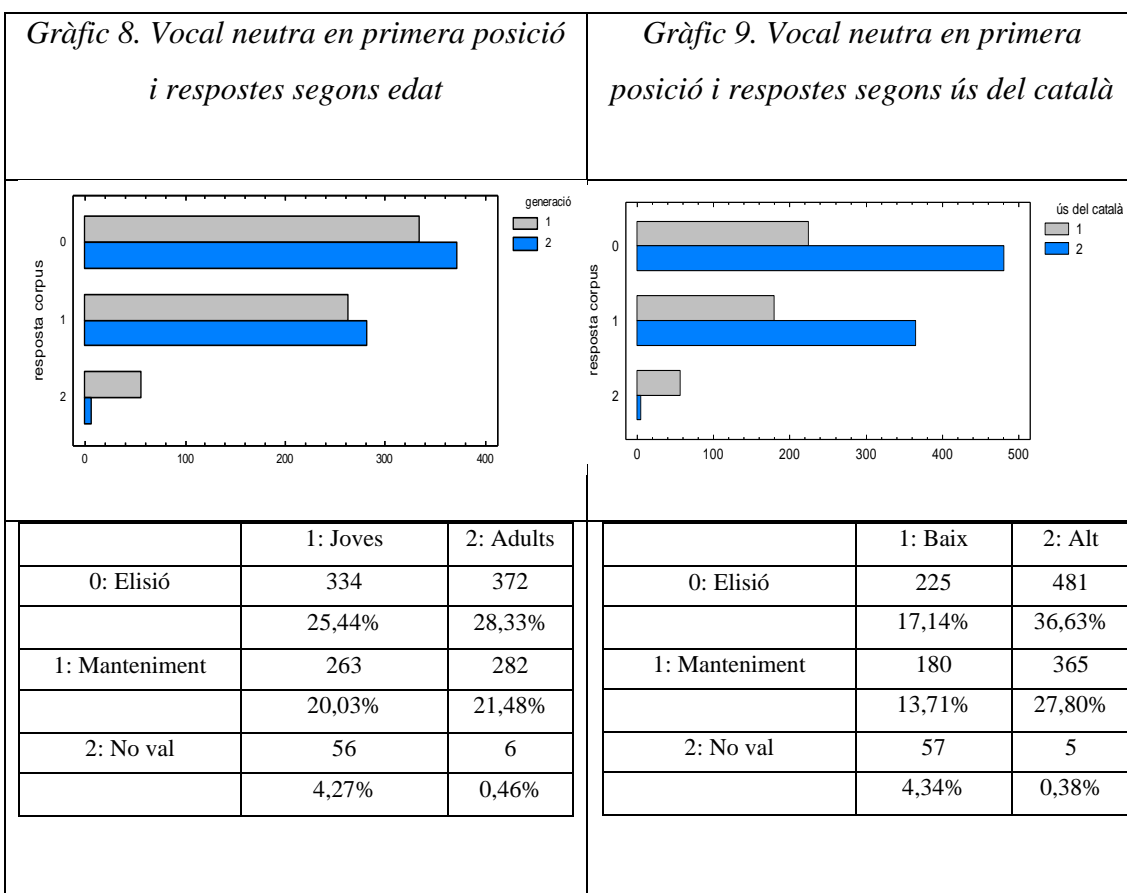
6.2.1. Posició de la vocal neutra

Pel que fa a la posició que ocupa la vocal neutra en la seqüència, els resultats obtinguts (vg. *Gràfic 7*) —hi ha més elisió quan és la primera vocal, seguit de quan és la segona i, finalment, la menor elisió ocorre quan són les dues vocals— no permeten elaborar una estadística inferencial, ja que el corpus no conté el mateix nombre de seqüències per a cada cas, per la qual cosa es comentaran, tot seguit, els aspectes socials que hi influeixen i són rellevants.

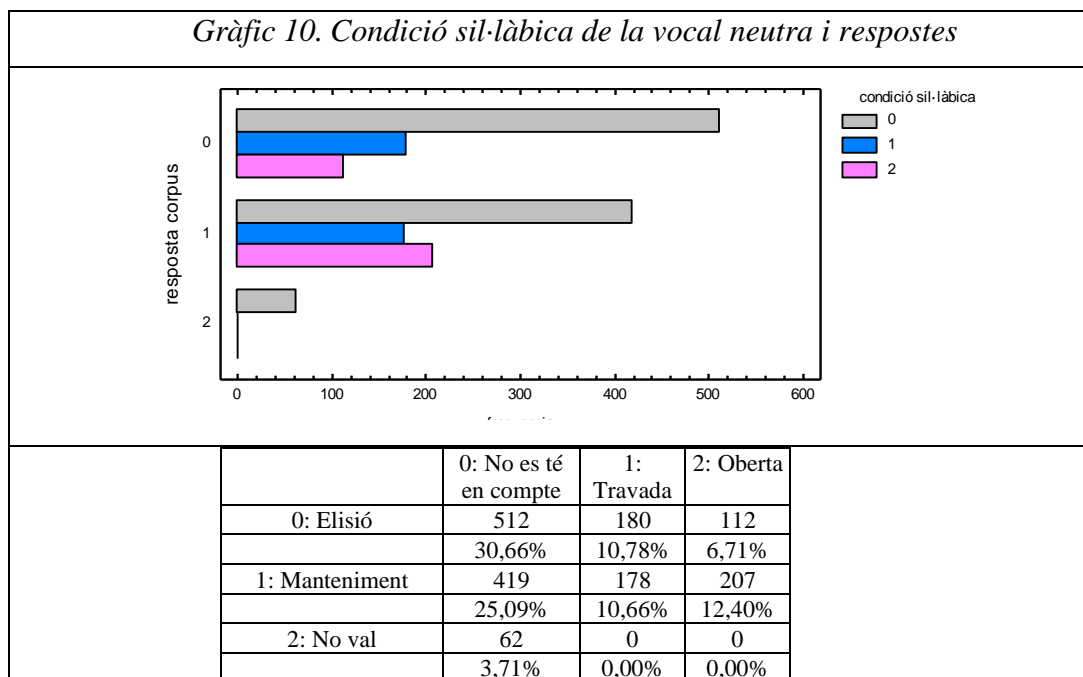
En aquest cas, hi ha diferències significatives en funció de factors socials només quan és la primera vocal de la seqüència —*aquesta ostra, compra eines*—. En aquest context,

observem diferències significatives segons l'edat (P-val: 0,0000), ja que els joves presenten menys elisió vocàlica respecte dels adults (vg. *Gràfic 8*). Hi ha diferències importants, també, segons l'ús del català (P-val: 0,0000), ja que un ús alt del català comporta una major elisió respecte d'un ús baix (vg. *Gràfic 9*).

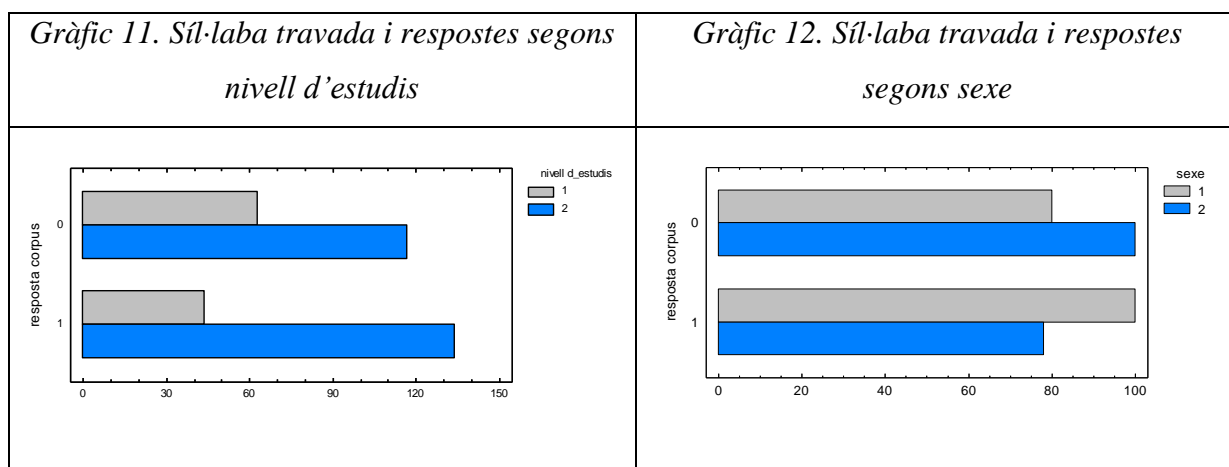
6.2.2. Condió sil·làbica

En el corpus, els mots que tenen síl·laba travada —*cafè estrany*— presenten més elisió respecte dels que tenen síl·laba oberta —*cafè amarg*— (vg. *Gràfic 10*) tal com havia estat apuntat en la bibliografia per Recasens (1993) i Vallverdú (2002), vg. §3.2.

Les diferències significatives segons els factors socials es manifesten quan la vocal neutra forma part de sil·làbica travada. En primer lloc, en funció del nivell d'estudis (P-val: 0,0336), ja que un nivell d'estudis baix comporta un major manteniment vocàlic (vg. *Gràfic 11*); en segon lloc, en funció del sexe (P-val: 0,0264), ja que els homes presenten més elisió respecte de les dones (vg. *Gràfic 12*).

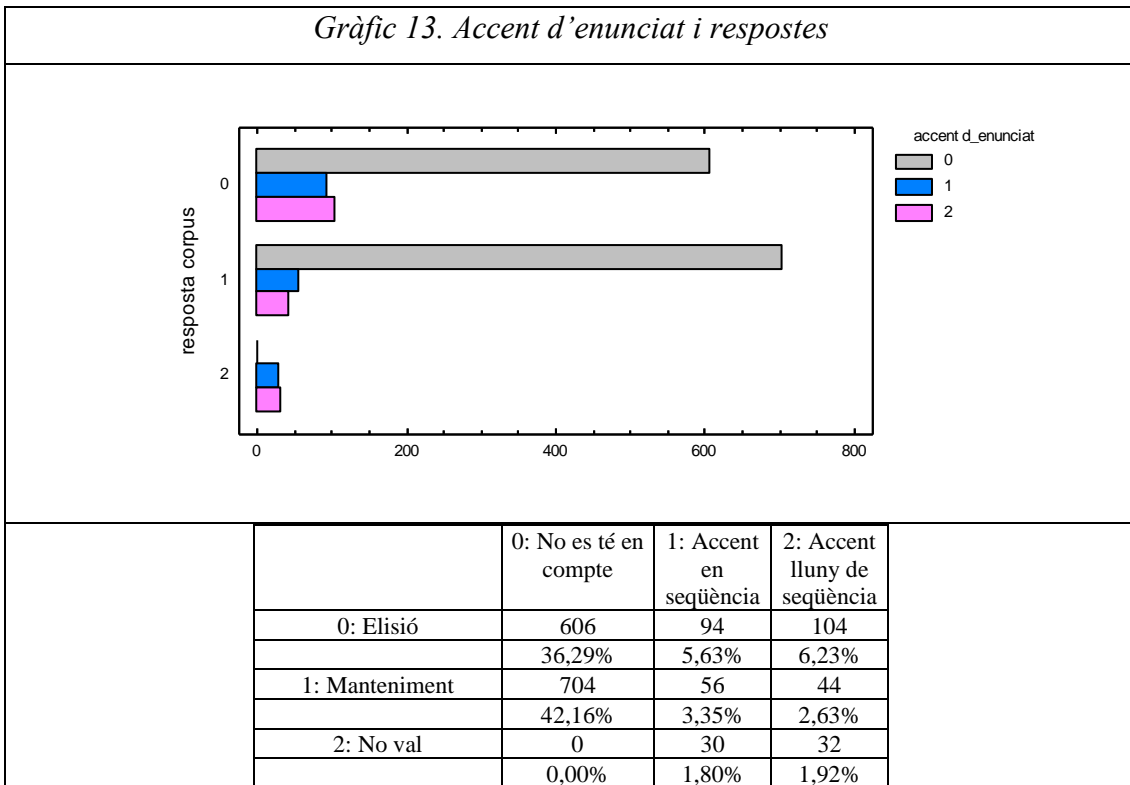
Que les diferències siguin rellevants només en síl·laba travada pot deure's al fet que l'elisió és infreqüent en síl·laba oberta, per tant, el comportament dels informants és molt homogeni en aquest context. En síl·laba travada, però, l'elisió és més comuna i la seva freqüència dependrà de cada informant i, per tant, dels factors socials.

	1: Baix	2: Alt		1: Dones	2: Homes
0: Elisió	63	117	0: Elisió	80	100
	17,60%	32,68%		22,35%	27,93%
1: Manteniment	44	134	1: Manteniment	100	78
	12,29%	37,43%		27,93%	21,79%

6.2.3. Accent d'enunciat

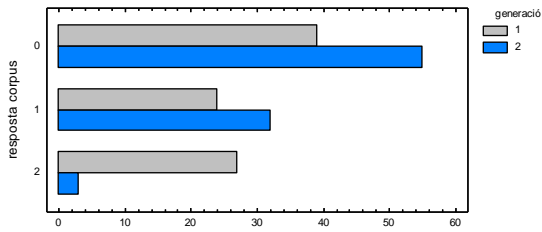
Les seqüències del corpus que reben accent d'enunciat —*compra estris, que entris*— presenten menys elisió respecte de les que l'accent en resta allunyat —*compra ullets amb molta cura, que obris lentament*— (vg. *Gràfic 13*), tal com havia estat argumentat en la bibliografia (vg. §3.2).

L'edat i l'ús del català incideixen en l'elisió i en el manteniment vocàlics de manera significativa (P-val: 0,0000) quan l'accent d'enunciat recau en la seqüència, vg. *Gràfic 11 i 13*, i també (P-val: 0,0000) quan en resta allunyat, vg. *Gràfic 12 i 14*, ja que en ambdós contextos els adults i els que tenen un ús del alt del català són els que presenten més elisió vocàlica.

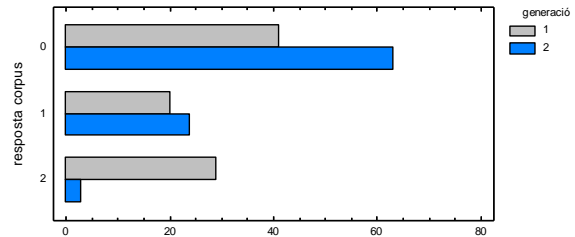
El nivell d'estudis només hi incideix significativament (P-val: 0,0161) quan l'accent d'enunciat recau en la seqüència, ja que els informants que tenen un ús alt d'estudis presenten més elisió vocàlica (vg. *Gràfic 15*).

Gràfic 11. Accent d'enunciat en la seqüència segons generació

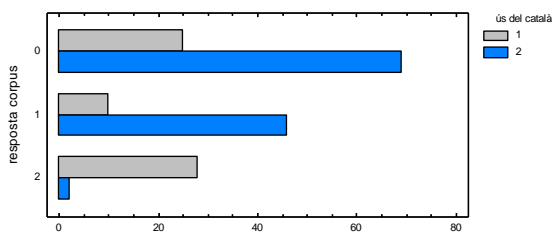
	1: Joves	2: Adults
0: Elisió	39 21,67%	55 30,56%
1: Manteniment	24 13,33%	32 17,78%
2: No val	27 15,00%	3 1,67%

Gràfic 12. Accent d'enunciat lluny de la seqüència segons generació

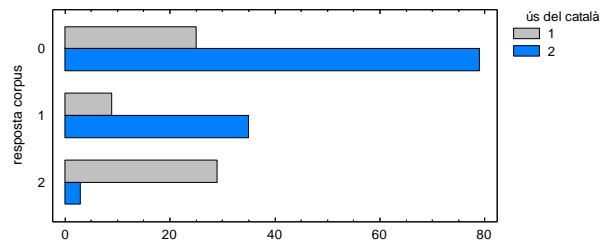
	1: Joves	2: Adults
0: Elisió	41 22,78%	63 35,00%
1: Manteniment	20 11,11%	24 13,33%
2: No val	29 16,11%	3 1,67%

Gràfic 13. Accent d'enunciat en la seqüència segons ús del català

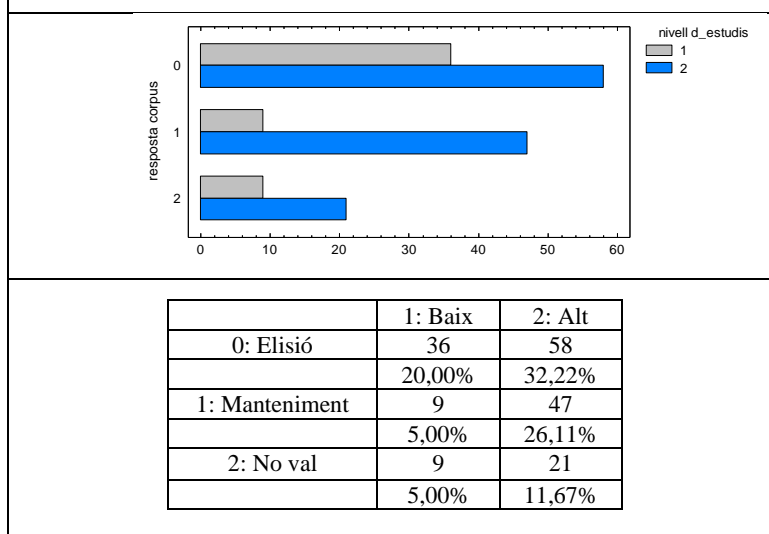
	1: Baix	2: Alt
0: Elisió	25 13,89%	69 38,33%
1: Manteniment	10 5,56%	46 25,56%
2: No val	28 15,56%	2 1,11%

Gràfic 14. Accent d'enunciat en la seqüència segons ús del català

	1: Baix	2: Alt
0: Elisió	25 13,89%	79 43,89%
1: Manteniment	9 5,00%	35 19,44%
2: No val	29 16,11%	3 1,67%

Gràfic 15. Accent d'enunciat en la seqüència segons nivell d'estudis

	1: Baix	2: Alt
0: Elisió	36	58
	20,00%	32,22%
1: Manteniment	9	47
	5,00%	26,11%
2: No val	9	21
	5,00%	11,67%

6.3. Contactes de l'entrevista semidirigida

Si observem els contactes obtinguts en l'entrevista semidirigida¹¹, un estil de parla més espontani que en la traducció de seqüències del corpus, s'observa molta variació lliure, ja que un mateix informant pot repetir un mateix contacte un cop amb manteniment vocàlic i l'altre amb elisió vocàlica.

Per exemple, l'informant AMP ha produït dos cops el contacte *d'ESO*, un amb elisió vocàlica del clíctic *de* i l'altre amb manteniment; ha repetit tres cops el contacte *l'ESO*, un amb elisió vocàlica del clíctic *la* i els altres dos, amb manteniment; finalment, ha repetit tres cops el contacte *d'un*, un cop amb elisió vocàlica del clíctic *de* i els dos cops restants han estat amb manteniment vocàlic. Uns altres exemples d'aquesta variació lliure són l'informant IRG, que ha repetit dos cops el contacte *que era*, un amb elisió vocàlica del clíctic *que* i l'altre, amb manteniment, i finalment l'informant NVN, que ha repetit dos cops el contacte *una arma*, un cop amb elisió vocàlica del clíctic *una* i l'altre, amb manteniment.

A part de la variació lliure, si s'observa l'únic contacte proposat al corpus que ha aparegut en aquest context, s'hi detecta una diferència de comportament: el contacte *la universitat* ha aparegut en alguns informants i quatre d'aquests han presentat solucions diferents. Els

¹¹ Vg. Annex 5. Contactes de l'entrevista semidirigida.

informants joves AMD, SMX i AMP el resolen amb manteniment a l'entrevista i amb elisió al corpus. En canvi, la informant adulta MAP el resol amb elisió a l'entrevista i amb manteniment al corpus.

7. CONCLUSIONS I PERSPECTIVES DE RECERCA

Un cop observades les dades del corpus, s'ha pogut veure que els factors socials són rellevants pel que fa als contactes vocàlics i permeten donar compte de diferències de comportament. Com s'havia apuntat a les hipòtesis, els joves presenten un manteniment vocàlic significatiu de la vocal neutra en els contactes vocàlics respecte dels adults.

La freqüència d'ús del català és l'única variable que incideix en les dues generacions: tant la generació més jove com la generació de més edat presenten diferències significatives en funció d'aquest factor, ja que un menor ús del català implica un major manteniment vocàlic. Això demostra la gran influència que té la fonètica i la fonologia del castellà, que provoca canvis articulatoris en la realització de la vocal neutra, d'una banda, i una assimilació al seu model de contactes vocàlics, en què l'elisió no és freqüent.

Molts dels factors socials, però, s'entrellacen entre si: els joves presenten més manteniment vocàlic però tenen una mitjana d'ús del català menor i això podria explicar aquesta diferència de comportament en funció de l'edat i la influència del castellà en aquest fenomen.

El nivell d'estudis i el sexe s'han mostrat rellevant només en la generació adulta, la qual cosa pot deure's a raons històrico-culturals, ja que el model educatiu actual és molt més homogeni i permet als estudiants adquirir unes competències similars, així com les dones tenen les mateixes oportunitats que els homes a l'hora d'accedir als estudis superiors.

L'observació dels contactes vocàlics en l'entrevista semidirigida ha permès observar una gran variació, ja que en diversos casos la mateixa seqüència és produïda tant amb elisió com amb manteniment vocàlic, fins i tot en el mateix ritme d'elocució. Això amplia, encara més, la variació observada en l'àmbit dels contactes vocàlics. També s'han observat algunes diferències de comportament respecte de les respostes del corpus, ja que alguns informants que han pronunciat una seqüència idèntica a la del corpus han elidit la vocal en aquest context però l'han mantingut en l'entrevista semidirigida. Això podria ser indicatiu que, en l'elevada formalitat que presenta la traducció de seqüències, els informants tendeixin a elidir més la vocal.

Aquest fet fa que sigui necessari estudiar el fenomen en un context de parla espontània, ja que només així s'observaran el comportament i les diferències reals, sense condicionants de cap tipus. Per a poder fer-ne una anàlisi quantitativa, dins d'aquest context, caldria obtenir un corpus molt extens que englobés gran quantitat de contactes i que, d'alguna manera, fossin equilibrats pel que fa a les variables lingüístiques —accent d'enunciat, tipus de mots, tonicitat i obertura de la vocal del mot posterior i nombre de síl·labes—, ja que aquests factors poden influir en el resultat final. Això permetria equiparar els casos idèntics: per exemple, observar el percentatge d'elisió vocàlica en ambdues generacions en els contactes del clíctic *de* seguit de mot de 2 síl·labes amb *o* oberta, i així successivament amb tots els casos per separat. D'aquesta manera, l'anàlisi quantitativa en aquest context seria pertinent i podria ser rellevant.

També, caldria obtenir un major nombre d'informants i observar el comportament en més franges d'edat, des de nens fins a la població de més edat, per poder determinar quin és el grup que presenta més incidència de manteniment vocàlic.

Finalment, pel que fa a la fonètica, seria interessant fer una anàlisi acústica de la vocal neutra produïda pels informants, observar quin és el grau d'obertura que presenta cadascun i veure si incideix en un major o manteniment vocàlic.

Aquest treball ha volgut ser una aproximació a la incidència dels fenòmens socials en els contactes vocàlics, però la variació és ingent i és necessari aprofundir-hi amb més dades.

8. REFERÈNCIES BIBLIOGRÀFIQUES

ALONSO Helena; SUÏLS, Jordi (1993): “La morfologia verbal de subjuntiu al Segrià: un estudi prospectiu”. *Sintagma*, núm. 5, p. 5-17.

ALTURO, Núria (1995): “La variació d'*haver* auxiliar al català nord-occidental” dins TURELL, M. Teresa (ed.). *La sociolingüística de la variació*. Barcelona: Promociones y Publicaciones Universitarias, p. 221-255.

BALLART, Jordi (2013): “Variació fònica al català de Barcelona: l'accent xava” dins *Treballs de Sociolingüística catalana*, núm. 23, p.133-151.

BONET, Eulàlia; LLORET, Maria-Rosa (1998): *Fonologia catalana*. Barcelona: Ariel.

- CABRÉ, Teresa; PRIETO, Pilar (2003): “Vowel contact resolutions across word boundaries in Catalan”, *Proceedings of the XVth International Congress of Phonetic Sciences 2*: 1687-1690. Barcelona: Casual Prod. Pty Ltd, p. 1687-1690.
- CABRÉ, Teresa; PRIETO, Pilar (2005): “Positional and metrical prominence effects on vowel sandhi in Catalan”, dins Sónia Frota, Marina Vigário i Maria Joao Freitas (eds.), *Prosodies. Proceedings of Phonetics and Phonology in Iberia, PaPI 2003*. The Hague: Mouton de Gruyter, p. 123-158.
- CAMPMANY, Elisenda (2008): *Diferències fonològiques entre diversos estils de parla al català septentrional* [Tesi doctoral]. Barcelona: Universitat de Barcelona.
- CAMPMANY, Elisenda (2011): “Nova proposta d’anàlisi dels fenòmens de contacte vocàlic entre mots” dins LLORET, Maria-Rosa; PONS, Clàudia (ed.), *Noves aproximacions a la fonologia i la morfologia del català: volum d’homenatge a Max W. Wheeler*. Alacant: IIFV.
- CARRERA-SABATÉ, Josefina (2002): *Escola catalana i variació fonètica. Una evolució del vocalisme àton a Alguaire i a Lleida*. Lleida: Pagès Editors.
- CASALI, Roderic F. (1997): “Vowel Elision in Hiatus Context: Which Vowel Goes?”, *Language* 73 (3), p. 493-533.
- ECKERT, Penelope; MCCONNELL-GINET, Sally (2003): *Language and gender*. Cambridge: CUP.
- FABRA, Pompeu (1923): *Diccionari ortogràfic*. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans.
- INSTITUT D’ESTUDIS CATALANS (2016): *Gramàtica de la llengua Catalana (GIEC)*. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans.
- JIMÉNEZ, Jesús (1997): “L’estructura sil·làbica del dialecte valencià”. Tesi doctoral. València: Universitat de València.
- LABOV, William (1966): *The Social Stratification of English in New York City*. Washington D.C.: Center for Applied Linguistics.
- LABOV, William (2001): *Principles of Linguistic Change: Social Factors*. Oxford: Blackwell.

- MONTOYA, Brauli (1989): “Estratificació de la variació lingüística a Petrer” dins GIMENO, Francesc; MONTOYA, Brauli (ed.). *Sociolingüística*. València: Publicacions de la Universitat de València, p. 67-95.
- MORRIS, Richard E. (1998): “Stylistic Variation in Spanish Phonology”. Tesi doctoral, inèdita. Columbus: Ohio State University.
- PALMADA, Blanca (1994): *La fonologia catalana: Els principis generals i la variació*. Bellaterra: Servei de Publicacions de la Universitat Autònoma de Barcelona.
- PALOMA, David (2004): “Phonetic habits signaling incipient linguistic change in Catalan”, *Estudios Catalanes. Revista internacional de Lengua, Literatura y Cultura Catalanas* 2, p. 67-78.
- PRADILLA, M. Àngel. (2008): *Sociolingüística de la variació i llengua catalana*. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans.
- PRIETO, Pilar (2004): *Fonètica i fonologia. Els sons del català*. Barcelona: UOC.
- RECASENS, Daniel (1986): *Estudis de fonètica experimental del català oriental central*. Barcelona: Publicacions de l’Abadia de Montserrat.
- RECASENS, Daniel (1993): *Fonètica i fonologia*. Barcelona: Enciclopèdia Catalana.
- RECASENS, Daniel (2014): *Fonètica i fonologia experimentals del català. Vocals i consonants*. Barcelona: Institut d’Estudis Catalans.
- SHIN, Naomi Lapidus (2013): “Women as Leaders of Language Change: A Qualification from the Bilingual Perspective” dins Carvallo, A.M; Beaudrie, S. (eds.) (2013) *Selected proceedings of the 6th Workshop on Spanish Sociolinguistics*. Somerville: Cascadilla Proceedings Project, p. 135-147.
- TURELL, M. Teresa (2013): “Retrospectiva del model labovià de variació lingüística del català” dins *Treballs de sociolingüística catalana*, núm. 23, p. 25-56.
- VALLVERDÚ, Teresa (2002): “Fenòmens en grups vocàlics” dins Solà *et al.* (dir.) (2002) *Gramàtica del català contemporani*. (Vol I). Barcelona: Editorial Empúries, p. 125-167.
- WEINREICH, Uriel; LABOV, William; HERZOG, Marvin (1968): “Empirical foundations for a theory of Language change” dins LEHMANN, W. P.; MALKIEL, Y. (ed).

Directions for historical linguistics: A symposium. Londres: University of Texas Press, p. 95-195.

WHEELER, Max. (2005): *The Phonology of Catalan*: Oxford: Oxford University Press.

ANNEX

1. Informació dels informants

Id	Inicials	Edat	Generació	Sexe	Nivell d'estudis	Ús català	Grau d'ús català	Lloc de residència
1	JMR	59	2	H	2	95	Alt	Vilassar de Mar
2	XBB	60	2	H	3	80	Alt	Premià de Mar
3	LMS	22	1	D	2	60	Baix	Vilassar de Mar
4	AMD	18	1	D	3	95	Alt	Vilassar de Mar
5	ECC	18	1	H	2	90	Alt	Vilassar de Mar
6	MAP	59	2	D	3	100	Alt	Premià de Mar
7	JVL	22	1	H	3	80	Alt	Vilassar de Mar
8	JGP	25	1	H	3	70	Baix	Alella
9	MDA	59	2	D	3	98	Alt	Vilassar de Mar
10	MAC	23	1	D	2	75	Baix	Vilassar de Mar
11	NVN	22	1	H	3	95	Alt	Vilassar de Mar
12	DMS	50	2	H	2	75	Baix	Argentona
13	PPS	22	1	D	3	70	Baix	Vilassar de Mar
14	CBF	50	2	D	3	100	Alt	Vilassar de Mar
15	MPV	23	1	H	3	95	Alt	Vilassar de Mar
16	AMP	22	1	D	3	70	Baix	Argentona
17	JNR	50	2	H	3	90	Alt	Premià de Mar
18	LRG	66	2	H	3	90	Alt	Vilassar de Mar
19	IRG	50	2	D	2	70	Baix	Premià de Mar
20	BME	57	2	D	3	85	Alt	Premià de Mar

2. Enquesta d'usos lingüístics¹²

Nom	Àmbit familiar						Àmbit social i laboral						Mitjana Total
	Pares	Germans	Avis M	Avis P	Parella	Mitjana	Feina	Amics	Veïns	Lleure	Educació	Mitjana	
JMR	100	100	100	100	100	100	100	100	75	100	75	90	95
XBB	100	100	100	100	100	100	0	50	75	100	75	60	80
LMS	75	50	25	50	75	55	50	75	50	50	100	65	60
AMD	100	100	100	100	100	100	75	75	100	100	100	90	95
MAP	100		100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
JVL	100	100		100	100	100	25	50	75	75	75	60	80
JGP	100	100	75	50	0	65	75	50	75	75	100	75	70
MDA	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	75	95	98
MAC	100	100	25	75	75	75	100	25	75	75	100	75	75
NVN	100		100	100	100	100	100	100	75	75	100	90	95
DMS	100	100	75	100	0	75	100	50	100	50	75	75	75
PPS	100	100	50	50	100	80	25	25	75	100	75	60	70
CBF	100		100	100	100	100	100	100	100	100	100	100	100
MPV	100	100	100	100	100	100	75	100	75	100	100	90	95
AMP	75	75	0	100	100	70	75	100	50	25	100	70	70
JNR	100	100	100	100	100	100	100	75	75	75	75	80	90
LRG	100	100	100	100	50	90	100	100	75	100	75	90	90
IRG	100	100	100	100	100	100	50	25	25	25	75	40	70
BME	100	100	75	75	100	90	75	100	100	50	75	80	85
ECC	100	100	100	100	100	100	100	75	75	75	75	80	90

¹² Les caselles buides (*germans*, *avis*) s'expliquen perquè els informants o bé no tenen germans o bé no han conegut els avis. Caselles com *feina* o *parella* són plenes perquè, en cas que l'informant no en tingui, se li ha preguntat per la llengua amb què parlava amb l'última parella o amb l'última feina que va tenir.

3. Contactes del corpus

Id	Frase	Condicció sil·làbica de V2	Accent frase	Posició [ə]	Cas	Tonicitat de l'altra síl·laba	Obertura de l'altra vocal	Quantitat síl·labes del segon mot de <i>la</i> + [i]/[u] àtones	Lluny d'accent d'enunciat
1	La Sílvia compra enciams	travada	-	1 i 2	ML terminació verbal	No	ə	-	No
2	La Sílvia compra allets	oberta	-	1 i 2	ML terminació verbal	No	ə	-	No
3	La Sílvia compra ullets amb molta dedicació	-	-	1	ML terminació verbal	No	u	-	Sí
4	La Sílvia compra imants amb molta dedicació	-	-	1	ML terminació verbal	No	i	-	Sí
5	La Sílvia compra armes diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'a	-	Sí
6	La Sílvia compra ostres diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'ɔ	-	Sí
7	La Sílvia compra orles diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'o	-	Sí
8	La Sílvia compra eines diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'ɛ	-	Sí

9	La Sílvia compra herbes diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'e	-	Sí
10	La Sílvia compra illes diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'i	-	Sí
11	La Sílvia compra ungles diferents	-	-	1	ML terminació verbal	Sí	'u	-	Sí
12	La Sílvia veu aquesta arma	-	-	1	MF	Sí	'a	-	No
13	La Sílvia veu aquesta ostra	-	-	1	MF	Sí	'ɔ	-	No
14	La Sílvia veu aquesta orla	-	-	1	MF	Sí	'o	-	No
15	La Sílvia veu aquesta eina	-	-	1	MF	Sí	'ɛ	-	No
16	La Sílvia veu aquesta herba	-	-	1	MF	Sí	'e	-	No
17	La Sílvia veu aquesta illa	-	-	1	MF	Sí	'i	-	No
18	La Sílvia veu aquesta unglà	-	-	1	MF	Sí	'u	-	No
19	La Sílvia veu l'arma	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'a	-	No
20	La Sílvia veu l'ostra	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'ɔ	-	No
21	La Sílvia veu l'orla	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'o	-	No
22	La Sílvia veu l'eina	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'ɛ	-	No
23	La Sílvia veu l'herba	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'e	-	No
24	La Sílvia veu l'illa	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'i	-	No
25	La Sílvia veu l'ungla	-	-	1	Clític <i>la</i>	Sí	'u	-	No
26	La Sílvia veu l'opció	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	2-3	No

27	La Sílvia veu l'olor	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	2	No
28	La Sílvia veu l'obvietat	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	3-4	No
29	La Sílvia veu la unitat	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	3	No
30	La Sílvia veu l'occitana	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	4	No
31	La Sílvia veu l'olivera	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	5	No
32	La Sílvia veu l'ondulació	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	4-5	No
33	La Sílvia veu la universitat	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	u	5	No
34	La Sílvia veu la hindú	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	2	No
35	La Sílvia veu la imam	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	2	No
36	La Sílvia veu la impremta	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	3	No
37	La Sílvia veu la idea	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	3	No
38	La Sílvia veu la intimitat	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	4	No
39	La Sílvia veu la ineptitud	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	4	No
40	La Sílvia veu la intel·ligència	travada	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	5-6	No
41	La Sílvia veu la imaginació	oberta	-	1	Clític <i>la</i>	No	i	5-6	No
42	La Sílvia m'ha dit que és d'armes	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'a	-	No
43	La Sílvia m'ha dit que és d'ossos	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'o	-	No

44	La Sílvia m'ha dit que és d'ossos	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'o	-	No
45	La Sílvia m'ha dit que és d'eines	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'ε	-	No
46	La Sílvia m'ha dit que és d'herbes	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'e	-	No
47	La Sílvia m'ha dit que és d'illes	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'i	-	No
48	La Sílvia m'ha dit que és d'ungles	-	-	1	Clític <i>de</i>	Sí	'u	-	No
49	La Sílvia m'ha dit que és d'iglús	-	-	1	Clític <i>de</i>	No	i	-	No
50	La Sílvia m'ha dit que és d'ullals	-	-	1	Clític <i>de</i>	No	u	-	No
51	La Sílvia m'ha dit que alcis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'a	-	No
52	La Sílvia m'ha dit que alcis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'a	-	Sí
53	La Sílvia m'ha dit que obris	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'o	-	No
54	La Sílvia m'ha dit que obris lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'o	-	Sí
55	La Sílvia m'ha dit que omplis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'o	-	No
56	La Sílvia m'ha dit que omplis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'o	-	Sí
57	La Sílvia m'ha dit que erris	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'ε	-	No
58	La Sílvia m'ha dit que erris lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'ε	-	Sí

59	La Sílvia m'ha dit que entris	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'e	-	No
60	La Sílvia m'ha dit que entris lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'e	-	Sí
61	La Sílvia m'ha dit que inflis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'i	-	No
62	La Sílvia m'ha dit que inflis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'i	-	Sí
63	La Sílvia m'ha dit que usis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	Sí	'u	-	No
64	La Sílvia m'ha dit que usis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	Sí	'u	-	Sí
65	La Sílvia m'ha dit que imitis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	No	i	-	No
66	La Sílvia m'ha dit que imitis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	No	i	-	Sí
67	La Sílvia m'ha dit que oblidis	-	Sí	1	Clític <i>que</i>	No	u	-	No
68	La Sílvia m'ha dit que oblidis lentament	-	No	1	Clític <i>que</i>	No	u	-	Sí
69	La Sílvia m'ha dit que pinti enciams	travada	-	2	ML	No	i	-	No
70	La Sílvia m'ha dit que pinto enciams	travada	-	2	ML	No	u	-	No
71	La Sílvia veu cantar estrany	travada	-	2	ML	Sí	'a	-	No
72	La Sílvia veu un so estrany	travada	-	2	ML	Sí	'o	-	No
73	La Sílvia veu un sabó estrany	travada	-	2	ML	Sí	'o	-	No

74	La Sílvia veu un cafè estrany	travada	-	2	ML	Sí	'ε	-	No
75	La Sílvia veu un paté estrany	travada	-	2	ML	Sí	'e	-	No
76	La Sílvia veu un camí estrany	travada	-	2	ML	Sí	'i	-	No
77	La Sílvia veu un xampú estrany	travada	-	2	ML	Sí	'u	-	No
78	La Sílvia veu un cantar amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'a	-	No
79	La Sílvia veu un so amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'ɔ	-	No
80	La Sílvia veu un sabó amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'o	-	No
81	La Sílvia veu un cafè amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'ε	-	No
82	La Sílvia veu un paté amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'e	-	No
83	La Sílvia veu un camí amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'i	-	No
84	La Sílvia veu un xampú amarg	oberta	-	2	ML	Sí	'u	-	No

4. Contactes de l'entrevista semidirigida

Contacte	Informant	Elisió	Vocals en contacte	Tipus de mot V1	Tipus de mot V2	Tipus de mot funcional/clític V1	Tipus de mot funcional/clític V2	Tipus de mot lèxic V1	Tipus de mot lèxic V2	Condió sil·làbica V2	Obertura V1	Obertura V2
La universitat	AMD	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Re allà	AMD	Sí	'[ɛ] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF		Allà	Adverbi	-	Oberta	'[ɛ]	[ə]
La uni	AMD	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[u]
I està	AMD	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	I	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
La universitat	AMP	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
D'un	AMP	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Un	-	-	-	[ə]	'[u]
D'uns	AMP	Sí	[ə] # '[u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Uns	-	-	-	[ə]	'[u]
Quatre euros	AMP	No	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	Quatre	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
D'on	AMP	Sí	[ə] # '[o]	Clític/MF	Clític/MF	De	On	-	-	-	[ə]	'[o]
Ni el	AMP	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Ni	El	-	-	Travada	[i]	[ə]
Quatre anys	AMP	No	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Quatre	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
La universitat	AMP	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
D'ESO	AMP	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
D'ESO	AMP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	AMP	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	AMP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	AMP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
Ve amb cotxe	AMP	No	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	'[e]	[ə]
Educació en	AMP	No	'[o] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	En	Substantiu	-	Travada	'[o]	[ə]

D'un	AMP	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Un	-	-	-	[ə]	'[u]
D'un	AMP	Sí	[ə] # '[u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Un	-	-	-	[ə]	'[u]
No es toca	AMP	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Es	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Que és gratis	AMP	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
L'hípica	AMP	No	[ə] # '[i]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[i]
Poder entrar	AMP	No	'[ɛ] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Travada	'[ɛ]	[ə]
Aquesta opció	AMP	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	Aquesta	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Jo així	AMP	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Jo	Així	-	-	Oberta	'[ɔ]	[ə]
Deixa un	AMP	No	[ə] # '[u]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Un	Verb	-	-	[ə]	'[u]
Cent setanta euros	AMP	No	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	Setanta	-	-	Euros	-	[ə]	'[ɛ]
A mi en català	AMP	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Mi	En	-	-	Travada	[i]	[ə]
Aquella hora	BME	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Aquella	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Si en tinc	BME	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Si	En	-	-	Travada	[i]	[ə]
D'hora	CBF	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Jo estic	CBF	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Jo	-	-	Verb	Travada	'[ɔ]	[ə]
Que hi soc	CBF	Sí	[ə] # '[i]	Clític/MF	Clític/MF	Que	Hi	-	-	-	[ə]	[i]
Meva àvia	CBF	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Meva	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Que era	CBF	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
Cada any	CBF	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Cada	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Bueno aficions	CBF	Sí	[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Bueno	-	-	Substantiu	Oberta	[u]	[ə]

Bueno això	CBF	Sí	[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Bueno	Això	-	-	Oberta	[u]	[ə]
En canvi en realitat	CBF	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Canvi	En	Substantiu	-	Travada	[i]	[ə]
En canvi els joves	CBF	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Canvi	Els	Substantiu	-	Travada	[i]	[ə]
L'única	CBF	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Mot lèxic	La		-	Substantiu	-	[ə]	'[u]
D'ells	CBF	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Clític/MF	De	Ells	-		-	[ə]	'[e]
Còmod[u] expressar-se	CBF	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Adjectiu	Verb	Travada	[u]	[ə]
L'hora	CBF	No	[ə] # '[o]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Hora	-	[ə]	'[o]
I així	CBF	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	I	Així	-	-	-	[i]	[ə]
Jo havia	CBF	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Jo	Havia	-	-	Oberta	'[o]	[ə]
No em quadrava	CBF	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Em	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Que era	CBF	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb		[ə]	'[e]
Li encanta	CBF	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Li	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Hi estaven	CBF	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Hi	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Em quedo a casa	DMS	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]
Baixo al poble	DMS	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	Al	-	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Fer el sopar	DMS	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	El	-	Verb	-	Travada	'[e]	[ə]
La urbanització	DMS	Sí	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Aquí al costat	DMS	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Aquí	Al	-	-	Travada	'[i]	[ə]

L'hora	IRG	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Vull dir estem	IRG	Sí	[i] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Travada	[i]	[ə]
Que era	IRG	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
Que era	IRG	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
Mitja hora	IRG	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Mitja	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Aquesta hora	IRG	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Aquesta	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Bueno avui	IRG	Sí	[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Bueno	Avui	-		Oberta	[u]	[ə]
Que és	IRG	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que		-	Verb	-	[ə]	'[e]
Però amb	JGP	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Però	Amb	-		Travada	'[ɔ]	[ə]
Dutxo esmorzo	JGP	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Travada	[u]	[ə]
La una	JGP	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[u]
Quatre i mitja	JGP	No	[ə] # [i]	Clític/MF	Clític/MF	Quatre	I	-	-	-	[ə]	[i]
Fer esport	JGP	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Travada	'[e]	[ə]
Miro el	JGP	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Sortir amb	JGP	Sí	[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	[i]	[ə]
Toco el	JGP	No	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Agafó el cotxe	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
L'època	JMR	Sí	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
Fer esport	JMR	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic		-	Verb	Substantiu	Travada	'[e]	[ə]
Fer excursions	JMR	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Substantiu	Travada	'[e]	[ə]
L'última	JMR	Sí	[ə] # '[u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[u]
Que ho dius	JMR	Sí	[ə] # [u]	Clític/MF	Clític/MF	Que	Ho	-	-	-	[ə]	[u]

Mitja hora	JMR	Sí	[ə] # 'ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Mitja		-	Substantiu	-	[ə]	'ɔ]
Ser això	JMR	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Això	Verb	-	Oberta	'[e]	[ə]
Recordo abans	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Abans	Verb	Adverbi	Oberta	[u]	[ə]
Compro el tetrabrick	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Quaranta anys	JMR	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Quaranta	-	-	Substantiu	Travada	[ə]	'[a]
Si et sona	JMR	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Si	Et		-	Travada	[i]	[ə]
Ho expliques	JMR	No	[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ho	-	-	Verb	Travada	[u]	[ə]
Setze anys	JMR	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Setze	-	-	Substantiu		[ə]	'[a]
Aquí al davant	JMR	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Aquí	Al	-	-	Travada	'[i]	[ə]
Aquí al peu	JMR	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Aquí	Al	-	-	Travada	'[i]	[ə]
Si el vaig posar	JMR	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Si	El	-	-	Travada	[i]	[ə]
Tan bo que és	JMR	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
Algú en vol	JMR	Sí	'[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Algú	En	-	-	Travada	'[u]	[ə]
Quina hora	JMR	Sí	[ə] # 'ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Quina		-	Substantiu		[ə]	'ɔ]
Si en fas	JMR	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Si	En	-		Travada	[i]	[ə]
Mitja hora	JMR	Sí	[ə] # 'ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Mitja	-		Substantiu		[ə]	'ɔ]
Treballa a Barcelona	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]
Començo a treballar	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]

Passava un cotxe	JMR	No	[ə] # [u]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Un	Verb	-	-	[ə]	'[u]
Sortir a córrer	JMR	No	'[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	'[i]	[ə]
Siestic en condicions	JMR	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Si	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Recordo haver-me lesionat	JMR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Oberta	[u]	[ə]
Venir a viure aquí	JMR	Sí	'[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	'[i]	[ə]
Fer esport	JNR	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Verb	Verb	Travada	'[e]	[ə]
D'onze	JVL	No	[ə] # '[o]	Clític/MF	Clític/MF	De	Onze	-			[ə]	'[o]
D'ESO	JVL	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu		[ə]	'[e]
Que és	JVL	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb		[ə]	'[e]
Si estem	JVL	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Si	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Tocar-li els	JVL	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Li	Els	-		Travada	[i]	[ə]
No entenguis	JVL	No	'[o] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	No	-	-	Verb	Travada	'[o]	[ə]
No et dono	JVL	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Et	-	-	Travada	'[o]	[ə]
No em xivis	LGR	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Em	-	-	Travada	'[o]	[ə]
L'última	LGR	No	[ə] # '[u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu		[ə]	'[u]
Poderío espectacular	LGR	Sí	[o] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Substantiu	Adjectiu	Travada	[o]	[ə]
No estava	LGR	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	No	-	-	Verb	Travada	'[o]	[ə]
Però el meu	LGR	Sí	'[ə] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Però	El	-	-	Travada	'[ə]	[ə]
Toco amb	LGR	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	[u]	[ə]

Trenta anys	LGR	No	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Trenta	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Que hi vaig	LGR	Sí	[ə] # [i]	Clític/MF	Clític/MF	Que	Hi	-	-	-	[ə]	[i]
Pensa una cosa	LGR	Sí	[ə] # [u]	Mot lèxic	Clític/MF		Una	Verb	-	-	[ə]	[u]
Que era	LGR	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	'[e]
Aquella època	LGR	Sí	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	Aquella	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
D'origen	LGR	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Això estàs	LGR	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Això	-	-	Verb	Travada	'[ɔ]	[ə]
Ni estudio	LMS	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ni	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Una hora	LMS	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Una	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Surto amb	LMS	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	Amb	-	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Passo els	LMS	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Els	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
No em va	LMS	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Em	-	-	Travada	'[o]	[ə]
L'època	LMS	No	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
L'època	LMS	No	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
L'Eva	MAC	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
Re estic	MAC	No	'[ɛ] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Re	-	-	Verb	Travada	'[ɛ]	[ə]
Algo així	MAC	No	[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Algo	Així	-	-	Oberta	[u]	[ə]
Perquè em	MAC	Sí	'[ɛ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Perquè	Em	-	-	Travada	'[ɛ]	[ə]
L'Haya	MAC	No	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
He arribat	MAC	Sí	'[e] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	He	-	-	Verb	Oberta	'[e]	[ə]
D'os	MAC	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Això es fa	MAC	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Això	Es	-	-	Travada	'[ɔ]	[ə]
Què em diu	MAC	Sí	'[ɛ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Què	Em	-	-	Travada	'[ɛ]	[ə]
Setze anys	MAC	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Setze	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Ho arrossegava	MAC	No	[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ho	-	-	Verb	Oberta	[u]	[ə]

A mi em	MAC	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Mi	Em	-	-	Travada	[i]	[ə]
No em	MAC	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Em	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Afectar els	MAC	Sí	'[a] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Els	Verb	-	Travada	'[a]	[ə]
Hagi expulsat	MAC	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Hagi	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
Que ho	MAC	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Clític/MF	Que	Ho	-	-	-	[ə]	[u]
Que ho	MAC	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Clític/MF	Que	Ho	-	-	-	[ə]	[u]
Principi em	MAC	Sí	[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Em	Substantiu	-	Travada	[i]	[ə]
D'un mes	MAC	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Un	-	-	-	[ə]	'[u]
Acabo el maig	MAC	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Dir això	MAC	Sí	'[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Això	Verb	-	Oberta	'[i]	[ə]
L'època	MAC	No	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	-	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
Ple estic	MAC	No	'[ɛ] # [ə]	Mot lèxic	Mot lèxic	-	-	Adjectiu	Verb	Travada	'[ɛ]	[ə]
Tu al final	MAC	No	'[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Tu	Al	-	-	Travada	'[u]	[ə]
Però et pica	MAC	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Però	Et	-	-	Travada	'[ɔ]	[ə]
Se li escama	MAC	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Se	Li	-	-	Travada	[i]	[ə]
No em reconeix	MAC	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Em	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Mateixa hora	MAC	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Mateixa	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Morir el	MAC	No	'[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	'[i]	[ə]
La Isabel	MAC	No	[ə] # [i]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
No ens	MAC	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Ens	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Així encara	MAC	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Així	Encara	-	-	Travada	'[i]	[ə]
Recordo el	MAC	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Jo amb	MAC	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Jo	Amb	-	-	Travada	'[ɔ]	[ə]
Deixo aquí	MAC	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Aquí	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]

Ningú extern	MAC	No	'[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ningú	-	-	Adjectiu	Travada	'[u]	[ə]
Cada any	MAC	No	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Cada	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
L'hora	MAC	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Mitja hora	MAC	Sí	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Mitja	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
No això	MAC	No	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Això	-	-	Oberta	'[o]	[ə]
Fer així	MAP	Sí	'[e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Així	Verb	-	Oberta	'[e]	[ə]
Molta immigració	MAP	Sí	[ə] # [i]	Clític/MF	Mot lèxic	Molta	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
Dir aquí	MAP	Sí	[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Aquí	Verb	-	Oberta	[i]	[ə]
La immigració	MAP	No	[ə] # [i]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
Sorli allà	MAP	Sí	[i] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Allà	Substantiu	-	Oberta	[i]	[ə]
Compro el dimecres	MAP	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
Comprar-se un llibre	MAP	Sí	[ə] # [u]	Clític/MF	Clític/MF	Se	Un	-	-	-	[ə]	[u]
L'ESO	MAP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	MAP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	MAP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
L'ESO	MAP	No	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
Catorze anys	MAP	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Catorze	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Setze anys	MAP	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Setze	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
D'ofici	MAP	Sí	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Ho entenen	MAP	No	[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ho	-	-	Verb	Travada	[u]	[ə]
Així als bars	MAP	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Així	Als	-	-	Travada	'[i]	[ə]
Si em sona	MAP	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Si	Em	-	-	Travada	[i]	[ə]

La universitat	MAP	Sí	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
La nostra època	MAP	Sí	[ə] # '[ɛ]	Clític/MF	Mot lèxic	Nostra	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɛ]
D'ESO	MAP	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[e]
Tu el divendres	MAP	Sí	'[u] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Tu	El	-	-	Travada	'[u]	[ə]
A mi em van enguixar	MAP	Sí	'[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Mi	Em	-	-	Travada	'[i]	[ə]
Baixava una vorera	MAP	No	[ə] # '[u]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Una	Verb	-	-	[ə]	'[u]
Arribo allà	MDA	No	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Allà	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]
O així	MDA	No	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	O	Així	-	-	Oberta	'[ɔ]	[ə]
O això	MDA	No	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	O	Allò	-	-	Oberta	'[ɔ]	[ə]
Una hora	MDA	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Una	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
Una hora	MDA	No	[ə] # '[ɔ]	Clític/MF	Mot lèxic	Una	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[ɔ]
L'Aina	MDA	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Ho agafo	MDA	No	[u] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Ho	-	-	Verb	Oberta	[u]	[ə]
Quatre anys	MDA	Sí	[ə] # '[a]	Clític/MF	Mot lèxic	Quatre	-	-	Substantiu	-	[ə]	'[a]
Jo estava	MDA	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Jo	-	-	Verb	Travada	'[ɔ]	[ə]
Jo amb el paraigua	MDA	Sí	'[ɔ] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Jo	Amb	-	-	Travada	'[ɔ]	[ə]
Miro amb anglès	MDA	No	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
D'instants	MDA	No	[ə] # '[i]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
Que he d'estar	MDA	Sí	[ə] # '[e]	Clític/MF	Clític/MF	Que	He	-	-	-	[ə]	'[e]

Que és	MDA	Sí	[ə] # ' [e]	Clític/MF	Mot lèxic	Que	-	-	Verb	-	[ə]	' [e]
Em poso a treballar	MPV	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]
Torno a casa	MPV	No	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	A	Verb	-	Oberta	[u]	[ə]
L'Emma	MPV	No	[ə] # ' [e]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [e]
D'una complexitat	MPV	No	[ə] # ' [u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Una	-	-	-	[ə]	' [u]
Començo el dia	NVN	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
D'higiene	NVN	No	[ə] # [i]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
D'hora	NVN	Sí	[ə] # ' [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [ə]
Fer el TFG	NVN	Sí	' [e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	El	Verb	-	Travada	' [e]	[ə]
L'hora	NVN	Sí	[ə] # ' [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [ə]
Una arma	NVN	Sí	[ə] # ' [a]	Clític/MF	Mot lèxic	Una	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [a]
Una arma	NVN	No	[ə] # ' [a]	Clític/MF	Mot lèxic	Una	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [a]
D'ell	NVN	No	[ə] # ' [e]	Clític/MF	Clític/MF	De	Ell	-	-	-	[ə]	' [e]
L'hòstia	NVN	Sí	[ə] # ' [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	' [ə]
Si està	NVN	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	Si	-	-	Verb	Travada	[i]	[ə]
D'informàtica	NVN	No	[ə] # [i]	Clític/MF	Mot lèxic	De	-	-	Substantiu	-	[ə]	[i]
D'un	NVN	No	[ə] # ' [u]	Clític/MF	Clític/MF	De	Un	-	-	-	[ə]	' [u]
No escolto	PPS	Sí	' [o] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	No	-	-	Verb	Travada	' [o]	[ə]
I el vaig	PPS	No	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	I	El	-	-	Travada	[i]	[ə]
Fer al cap	PPS	No	' [e] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Al	Verb	-	Travada	' [e]	[ə]
Sempre he fet	PPS	No	[ə] # ' [e]	Clític/MF	Clític/MF	Sempre	He	-	-	-	[ə]	' [e]
Surto al	SMX	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Al	Verb	-	Travada	[u]	[ə]

Quedo amb	SMX	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
La universitat	SMX	No	[ə] # [u]	Clític/MF	Mot lèxic	La	-	-	Substantiu	-	[ə]	[u]
Ahir en va fer	XBB	Sí	[i] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Ahir	En	-	-	Travada	[i]	[ə]
No arribava	XBB	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Mot lèxic	No	-	-	Verb	Oberta	'[o]	[ə]
Parlo amb altres	XBB	Sí	[u] # [ə]	Mot lèxic	Clític/MF	-	Amb	Verb	-	Travada	[u]	[ə]
No es fa	XBB	Sí	'[o] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	No	Es	-	-	Travada	'[o]	[ə]
Jo allà	XBB	Sí	'[ə] # [ə]	Clític/MF	Clític/MF	Jo	Allà	-	-	Oberta	'[ə]	[ə]

Declaració d'autoria

UNIVERSITAT DE
BARCELONA

Coordinació d'Estudis
Facultat de Filologia

Gran Via
de les Corts Catalanes, 585
08007 Barcelona

Tel. +34 934 035 594
fil-coord@ub.edu
www.ub.edu

Amb aquest escrit declaro que sóc l'autor/autora original d'aquest treball i que no he emprat per a la seva elaboració cap altra font, incloses fonts d'Internet i altres mitjans electrònics, a part de les indicades. En el treball he assenyalat com a tals totes les citacions, literals o de contingut, que procedeixen d'altres obres. Tinc coneixement que d'altra manera, i segons el que s'indica a l'article 18, del capítol 5 de les Normes reguladores de l'avaluació i de la qualificació dels aprenentatges de la UB, l'avaluació comporta la qualificació de "Suspens".

Barcelona, a 17 de juny del 2022

Signatura: